

určitého počtu poradců a přisedících a v pevně stanovených obdobích k projednávání a rozhodování sporů a přijetí opatření k civilní správě provincie.

Conversant. Obeznaměný. O tom, kdo je zvyklý pobývat na určitém místě, se říká, že je s ním dobře obeznámen; navyklý.

Conversantes. Ve starém anglickém právu osoby obeznámené s něčím nebo zabývající se něčím; prodlávající někde.

Conversation. Způsob života; životní zvyky; chování; např. ve rčení „zdrženlivý život a zvyky“. „Criminal conversation“ znamená svádění manželky jiného muže (= cizí manželky), pokládané za žalovatelnou újmu, způsobenou manželovi. Viz Criminal (Criminal conversation).

Converse. Konverzovat; obrácený; převrácení. Zapojit se do rozhovoru; společenská interakce. V obráceném pořadí nebo vztahu. Transpozice předmětu a přísudku v tvrzení, např. „Všechno na svém místě je dobré.“ *Převrácení:* „Nic, co není na svém místě, není dobré“.

Converse instruction. Konverzní poučení. Nedostatek jednoznačného uvedení podstatného prvku nebo prvků žalobního důvodu, který je konstatován v poučení poročí ohledně verdiktu. State v. Collins, Mo. App., 587 S.W.2d 303, 306.

Conversion. Odnětí držby; konverze; přeměna. Neoprávněné převzetí movitého majetku, patřícího jinému, a výkon vlastnického práva nad ním za účelem změny jeho stavu nebo na úkor práv vlastníka. Každý neoprávněný akt, který zbavuje vlastníka jeho majetku buď natrvalo, nebo na neomezený čas. Neoprávněný a bezprávný výkon panství a moci nad movitým majetkem jiného, na úkor práv vlastníka nebo v rozporu s jeho právy. Catania v. Garage De La Paix, Inc., Tex. Civ. App., 542 S.W.2d 239, 241. Viz také Embezzlement; Equitable conversion; Fraudulent conversion; Involuntary conversion.

Akt směny konvertibilního cenného papíru za jiný cenný papír. Viz Convertible securities.

Obchodní cenné papíry. Cenný papír je odňat, když: směnečník, kterému je předložen k přijetí, odmítne jej na požádání vrátit; nebo osoba, které je předložen k zaplacení, odmítne na požádání buď zaplatit, nebo jej vrátit; nebo je zaplacen na falešný indosament. U.C.C. (Uniform Commercial Code — Jednotný obchodní zákoník) § 3-419(1).

Constructive conversion. Nepřímé odnětí držby. Implikované nebo skutečné odnětí držby, které nastává, když někdo činí takové úkony ve vztahu k věcem druhého, které se právně rovnají přisvojení si majetku pro sebe.

Direct conversion. Přímé odnětí držby. Akt skutečného přisvojení si majetku druhého ke svému vlastním užítku nebo pro třetí osobu, nebo jeho zničení či změna jeho podstaty, případně bezprávné osoboání si nároku.

Equitable conversion. Konverze podle ekvity. Záměna majetku nemovitého za movitý nebo movitého za nemovitý, k níž dochází za určitých okolností s ohledem na zákon, např. k provedení pokynů v poslední vůli nebo odkazu nebo podmínek ve smlouvě, i když se žádá taková záměna ve skutečnosti nekonala. Tím se takto vypořádané vlastnictví stává vlastnictvím, které je

vybaveno vlastnostmi a atributy vlastnictví, ve které se předpokládá, že bylo přeměněno. Někdy je však nezbytné pro účely postoupení a převodu pohlízet na majetek ve změněné formě, jako by k záměně vůbec nedošlo.

Conversion or convertibility clause. Doložka o konverzi nebo konvertibilitě. Ustanovení v hypotéce s regulovatelnou sazbou (ARM), které umožňuje dlužníku v určitém okamžiku změnit ARM na půjčku s pevně stanovenou sazbou. Ustanovení v konvertibilních cenných papírech, specifikující konverzní práva. Viz Convertible securities.

Conversion, custodia legis. Neoprávněné odnětí majetku pod ochranou soudu. Ten, kdo má zadržovací právo vůči nějakému majetku a podá žalobu na vydání, aby získal jeho držbu, a prodá tento majetek k uspokojení zadržovacího práva dříve, než byl zapsán rozudek ve věci vydání, dopouští se tímto prodejem neoprávněného odnětí držby. Brunswick Corp. v. J & P, Inc., D. C. Okl. 296 F. Supp. 544, 545.

Conversion hysteria. Konverzní histerie. Neuróza, při které nastává velký pokles nebo oslabení některé somatické neboli tělesné funkce, způsobená citovými konflikty, např. hysterická slepota, hysterická paralýza, hysterický třes, hysterické kulhání. Užíváno tím, kdo trpí, k obraně před stresem.

Conversion reaction. Konverzní reakce. Přeměna emoce na fyzické projevy (např. osoba, která utrpěla újmu, konvertuje emocionální poruchu na fyzické symptomy). Kilarjian v. Horwath, C.A.N.Y., 379 F.2d 547, 548.

Conversion securities. Konverzní cenné papíry. Cenné papíry, na které mohou být převedeny konvertibilní cenné papíry. Viz Convertible securities.

Convert. Viz Conversion.

Convertible bond. Viz Bond.

Convertible debt. Konvertibilní dluh. Obligace, neboli dlužní úpis či směnka, které za určitých podmínek a v určité lhůtě může jejich držitel směniti na akcie. Viz Convertible securities.

Convertible securities. Konvertibilní cenné papíry. Obligace, dlužní úpis nebo preferenční akcie, které mohou být jejich držitel směniti za obvyklé akcie nebo jiný cenný papír, obvykle u stejné společnosti, podle podmínek vydání. Poměr mezi konvertibilními a konverzními obligacemi je určen v době, kdy jsou obligace vydány, a je zpravidla chráněn před snížením.

Forced conversion. Vynucená konverze. Tento pojem se vztahuje na konverzi konvertibilního cenného papíru, která následuje po výzvě k umoření v době, kdy hodnota konverzního cenného papíru, na který může být konvertován, je vyšší, než hodnota, kterou lze obdržet, umožní-li držitel umoření. Normálně má držitel konvertibilního umořitelného cenného papíru po výzvě ke splacení lhůtu, aby stanovil, zda uplatní konverzní výsadu či ne.

Convertible term insurance. Převoditelné dočasné pojištění. Typ dočasného pojištění, které může být změněno na trvalé (celoživotní) pojištění.

Convey. Postoupit. Převést nebo vydat jinému. Převést nebo postoupit vlastnický titul z jedné osoby na druhou. Převést vlastnictví nebo vlastnický titul listinou,

kupní smlouvou nebo listinou pod pečeti. Užíváno všeobecně ve smyslu „postoupit“, „prodat“ nebo „převést“. Viz Conveyance.

Conveyance. Postoupení; převod; cese. Nejčastěji se tohoto výrazu užívá k označení převodu titulu k pozemku z jedné osoby nebo skupiny osob na jinou, formou listiny. Může také znamenat cesi, smlouvu nájemní, hypotéku nebo zatížení nemovitosti. Obecně znamená každý písemný dokument, kterým je vytvořeno právo k půdě nebo podíl na nemovitosti. Smalley v. Juneau Clinic Bldg. Corp., Alaska, 493 P.2d 1296, 1299. Viz také Alienation; Demise; Fraudulent conveyance; Involuntary conveyance.

Absolute or conditional conveyance. Absolutní nebo podmíněný převod. Absolutní převod je takový, kterým se převádí právo nebo vlastnictví k věci bez jakékoliv podmínky nebo výhrady, která by je mohla zrušit nebo změnit, například běžný smluvní převod pozemků, v protikladu k hypotéce, která je podmíněným převodem. Brown v. United States, C.C.A. Pa., 95 F.2d 487, 489.

Fraudulent conveyance. Viz Fraudulent.

Mesne conveyance. Mezipřevod. Takový převod, který představuje mezičlánek v řetězci titulů mezi prvním postupníkem a současným držitelem.

Primary conveyances. Primární převody. Takové převody, jejichž prostřednictvím je zřízeno nebo vzniká právo k půdě; na rozdíl od těch, jimiž může být rozšířeno, omezeno, převedeno nebo anulováno. Pojem zahrnuje udělení léna, dar, převod pozemku, pronájem, výměnu a rozdělení, a je protikladem odvozených (*derivativních*) převodů, jako je nájemní smlouva, odstoupení, potvrzení (confirmation, viz tam) atd. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 309.

Secondary conveyances. Druhotné převody. Tento název byl dán skupině převodů, které předpokládají nějaký jiný předchozí převod a slouží pouze k rozšíření, potvrzení, změně, omezení, navrácení nebo převodu práva, které bylo postoupeno původním převodem. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 324. Nazývají se také „derivativní převody“.

Voluntary conveyance. Dobrovolný (bezúplatný) převod. Převod bez protiplnění; např. smluvní převod nebo odkaz ve prospěch vdovy nebo dětí.

Conveyancer. Oprávněná osoba, provádějící majetkové převody. Ten, jehož úkolem je připravovat smluvní převody, hypotéky, zkoumat tituly k nemovitému majetku a plnit další funkce ve vztahu k převodu nemovitého majetku.

V Angli ten, kdo je oprávněn provádět majetkové převody. Zákon o výkonu soudnictví (Administration of Justice Act), 1985, Část II.

Conveyancing. Provádění majetkových převodů. Provádění rozličných funkcí, souvisejících s převodem nemovitého majetku, např. zkoumání titulů k pozemkům, příprava smluvních převodů, hypoték, uzavírání smluv atd.

Conveyancing counsel to the court of chancery. Rada pro majetkové převody při kancléřském soudu. V anglickém právu rada o počtu nejméně šesti členů, jmenovaná lordem kancléřem, která má svým názorem

být nápomocna kancléřskému soudu nebo kterémukoli z jeho soudců ve věcech titulů a majetkových převodů.

Conveyor's heirs. Postupitelovi dědicové. Podle pravidla common law, když byl „remainder“ (viz tam) omezen na přímé potomky postupitele nebo zůstavitele, tyto potomci do něj nevstoupili; místo toho se mělo za to, že právo k půdě se vrací postupiteli nebo zůstaviteli, a tak, vstoupili-li dědicové do držby, pak to bylo na základě dědického nápadu, nikoli mimo dědictví. Toto pravidlo, známé jako pravidlo hodnotnějšího titulu (Braswell v. Braswell, 195 Va. 971, 81 S.E.2d 560) bylo v mnoha jurisdikcích zrušeno. Viz Worthier title doctrine.

Concilia si irascaris tua divulgata; spreta exolecunt. Jsí-li rozhněván urážkami, zveřejní je; budou-li předmětem pohrdání, zmizí.

Conviction. Veřejné tupení. V kontinentálním právu pojmenování pro druh nactihrání nebo urážky, vyslovené na veřejnosti, která zakládala důvod k obvinění z jednání *contra bonos mores*.

Convict, v. Uznat vinným. Uznat osobu vinnou ze spáchaní trestného činu na základě trestního procesu, doznání viny nebo obhajoby *nolo contendere*. Tohoto výrazu bylo původně užíváno také ve smyslu soudního rozhodnutí v neprospěch žalovaného v civilní při.

Convict, s. Odsouzenec. Ten, kdo byl soudem shledán vinným ze spáchaní trestného činu a v důsledku toho byl proti němu vynesen rozsudek. Trestanec.

Convicted. Viz Conviction.

Conviction. Uznání vinným; odsouzení. V obecném smyslu výsledek trestního procesu, který končí rozsudkem nebo výrokem, že obžalovaný je vinen. Tento pojem však nezahrnuje konečný soudní název, který byl vymazán na základě milosti, odvolán, zrušen nebo jinak učiněn neplatným.

Zakončení trestního řízení včetně soudního výroku či rozsudku, nebo, jak je tomu často, soudní výrok nebo rozsudek samotný. Ex parte White, 75 Okl. Cr. 204, 130 P.2d 103, 104. Stadium trestního řízení, kde se rozhoduje o otázce viny. United States v. Locke, 409 F. Supp. 600.

Protokol ze zkráceného (sumárního) řízení podle trestního zákona před jedním nebo více smířícími soudci nebo jinými řádně zmocněnými osobami v případě, kdy byl obžalovaný uznán vinným („convicted“) a odsouzen.

Summary conviction. Zkrácené (sumární) odsouzení. Odsouzení osoby (obvykle za menší přečin) jako výsledek procesu před smířícím soudcem nebo soudem bez poroty.

Convincing proof. Usvědčující důkaz. Důkaz, který je dostatečný, aby prokázal zkoumané tvrzení bez váhání, jednoznačně, nad rozumnou pochybnost, v nepředpokládané mysli. Viz Beyond a reasonable doubt; Clear and convincing proof; Proof.

Convivium. Lenní držba, kterou byl tenant vázán poskytnout svému lordovi alespoň jednou do roka maso a pítí.

Convocation. Synod duchovních diecéze. V církevním právu (generální) shromáždění duchovenstva k projednání církevních záležitostí.

Convoy. Konvoj. Ochranný doprovod na zemi nebo na moři. Námořní síly na ochranu obchodních i ostatních lodí, buď během celé cesty, nebo po tu její část, o níž je

známo, že takovou ochranu vyžaduje. Spojení se k nepřátelskému cíli. Při jeho provozování stát poskytne obchodní lodi imunitu vůči prohlídce, která přísluší pouze státní lodi. Přidáním se ke konvoji každá jednotlivá loď odloží svůj mírový charakter a bere na sebe závazek plnit povinnosti, které náležejí pouze vojenskému námořnictvu, a přispívá k početní, případně reálné síle konvoje. The Atlanta, 16 U.S. (3 Wheat.) 409, 423, 4 L. Ed. 422.

Co-obligor. Spoludlužník; ten, kdo je zavázán spolu s jiným nebo jinými závazkem nebo povinností.

Cool state of blood. Chladnokrevnost. Tento pojem v ustanoveních o zabití člověka neznámá, že by obžalovaný musel být nevržen či klidný nebo projevít nedostatek emocí, ale spíše to, že jeho zlost či emoce nesmějí být takové, aby narušily schopnosti a úsudek obžalovaného. State v. Russel Council Judge, 308 N.C. 658, 303 S.E.2d 817, 820. Viz také Cold blood; Cooling time; Premeditation.

Cooley doctrine. Cooleyova doktrína. Doktrína, podle které je stát zbaven jakékoli pravomoci regulovat, jde-li o subjekty, které jsou ve své podstatě státní (národní) nebo připouštějí pouze jeden jednotný systém nebo plán regulace. Cooley v. Board of Wardens of Port of Philadelphia, 53 U.S. (12 How.) 299, 13 L. Ed. 996. Viz také Preemption.

Cooling off period. Období pro vychladnutí (hlav). Časová lhůta, ve které žádná ze stran ve sporu nesmí podniknout žádné kroky. Například období jednoho měsíce poté, co odbory podaly stížnost proti zaměstnavateli nebo naopak. Během tohoto období nesmějí odbory stávkovat a společnost nesmí propouštět zaměstnance. Lhůta, ve které kupec může zrušit koupi; např. mnoho států USA stanoví zákonem třídní lhůtu pro zrušení koupě v případě podomního prodeje. V některých státech USA automatický časový odstup, nádvkem k obvyklým soudním odkladům, mezi podáním žádosti o rozvod a vlastním projednáním rozvodu.

Cooling time. Čas pro „zchlazení krve“ po bouřlivém rozčilení nebo pobouření. Čas pro to, aby se mysl stala tak chladnou a klidnou, jako má být, aby mohla uvažovat, chápat a chladně jednat ve vztahu k pravděpodobným následkům.

Cooperate. Spolupracovat. Jednat společně nebo souběžně ke společnému cíli.

Cooperation. Spolupráce. Jednání ve spolupráci nebo jednání společně s jiným nebo s jinými. Sdružení osob ke společnému prospěchu. V patentovém právu jednotná činnost ke společnému cíli nebo společnému výsledku, nikoli pouze společná nebo současná činnost.

Cooperation clause. Doložka o spolupráci. Ustanovení v pojistných smlouvách, které vyžaduje, aby pojištěný spolupracoval s pojistitelem při ochraně nároků. „Spolupráce“ pojištěného podle doložky o spolupráci znamená, že poskytně čestné a upřímné sdělení ohledně informací, rozumně požadovaných pojistitelem, které by umožnily určit, zda jde o opravdovou ochranu. Prudence Mut. Cas. Co. v. Dunn, 30 Ill. App. 2d 469, 175 N.E.2d 286.

Cooperative. Družstvo. Korporace nebo asociace, organizované pro účely nevýdělečného poskytování ekonomických služeb akcionářům nebo členům, kteří je vlastní a řídí. United Grocers, Limited v. U.S., D. C. Cal., 186

F. Supp. 724, 733. Druh podniku, který vlastní jeho členové – zákazníci.

Družstva jsou velmi rozmanitá co do charakteru a způsobu, jakým fungují. Byla klasifikována podle funkčního zaměření následovně: (a) spotřební družstva (včetně spotřebních obchodních domů, bytových družstev, veřejně prospěšných družstev a zdravotních družstev); (b) obchodní družstva; (c) nákupní družstva; (d) dělnická výrobní družstva; (e) finanční družstva (jako je úvěrový svaz, vzájemná banka, spořitelna a úvěrová asociace a výrobní úvěrová asociace); (f) pojišťovací družstva; (g) dělnické svazy; (h) obchodní asociace; a (i) svépomocná družstva.

Předepsaná podoba družstev se může v jednotlivých státech USA lišit; např. asociace nezapsaná do obchodního rejstříku, družstevní asociace, nevýdělečné sdružení.

Viz také Consumer's cooperative; Cooperative corporation.

Cooperative apartment. Viz tento pojem.

Farmer's cooperative. Družstvo farmářů. Hlavní funkcí tohoto družstva je odbyt sklizených plodin, výrobků nebo zvířat jeho vlastníků – farmářů. Družstvo usiluje o prodej plodin a zvířat za optimální ceny. Například může skladovat obilí, dokud jeho ceny nestoupnou.

Cooperative apartment. Družstevní byt. Bytové jednotky v komplexu o mnoha bytech, v němž má každý vlastník podíl na celém komplexu a svůj vlastní byt má v pronájmu, takže není jeho majitelem, jako v případě kondominia. Tento systém je organizován v korporativní formě a obecně vystupuje jako korporace. Jde však o jakýsi právní hybrid, neboť akcionáři přísluší jak akcie, tak i nájem a vztah mezi nájemníkem-akcionářem a majitelem-družstvem je z velké části stanoven interpretací osvědčení o registraci, prospektu s nabídkou akcií, dohody o upsání akcií a vlastního pronájmu. Sanders v. Tropicana, 31 N. C. App. 276, 229 S.E.2d 304, 308.

Cooperative association. Viz Cooperative.

Cooperative corporation. Družstevní společnost. Družstevní společnost má sice korporativní existenci, ale je primárně organizací pro účely poskytování služeb a výhod svým členům, nikoli pro společný zisk. Linnton Plywood Ass'n v. State Tax Commission, 2411 Or. 1, 403 P.2d 708, 709. Viz Cooperative.

Cooperative federalism. Kooperativní federalismus. Rozdělení moci mezi federaci, státy a místa, které navzájem uznávají a respektují svou pravomoc.

Cooperative housing. Viz Cooperative apartment.

Cooperative negligence. Viz Negligence (Contributory negligence).

Coopertio. Ve starém anglickém právu koruna poraženého stromu; i když *coopertio arborum* je spíše kůra poraženého kmene stromu a polena a nařezané dřevo.

Coopertus. Skrytý; zakrytý.

Co-optation. Kooptace. Souhlasný výběr; volba osoby, která vyplní uprázdněné místo, členy soukromé akciové společnosti s omezeným počtem členů.

Coordinate. Rovnocenný. Rovný; stejného druhu, řádu, stupně nebo důležitosti; nikoli podřazený. Empire Ins. Co. of Texas v. Cooper, Tex. Civ. App., 138 S.W.2d 159,

164. Přízpusobený něčemu, v souladu s něčím. Aeolian-Skinner Organ Co. v. Shepard Broadcasting Service, C.C.A. Mass., 81 F.2d 392, 395. Pokud jde o „coordinate jurisdiction“, viz tento pojem níže a Jurisdiction.

Coordinate jurisdiction. Jurisdikce několika soudů. Jurisdikce soudů stejného druhu, stupně nebo pravomoci, stejně příslušných projednávat dané otázky, ať už patří do stejného nebo do odlišných systémů; příslušnost několika soudů podle volby žalobce (concurrent jurisdiction). Viz Jurisdiction.

Coordinate system. Souřadnicový systém. Způsob označení pozemků. Používá měření, založeného na protínání přesně vymezených severo-j jižních a východo-západních os.

Co-owner. Spoluvlastník. Dvě nebo více osob, které vlastní nemovitý či movitý majetek. Tenanti „in common“ (Viz Common tenancy). Široký pojem, který může označovat i spolunájemce.

Coparcenary. Druh lenní držby na základě spoludědictví. Tento vztah vzniká, když několik osob dědilo po stejném předkovi jako jeden dědic, přičemž všichni spoludědicové představovali jednoho dědice, měli pouze jedno dědictví a byli spojeni jednotou podílu a titulu. Winters Nat. Bank & Trust Co. v. Riffe, Ohio Prob., 194 N.E.2d 921, 924. Druh práva k půdě nebo lenní držby, který existuje, když pozemky v rámci pozůstalosti přejdou ze zůstavitele na dvě či více osob. V Anglii vznikalo buď podle common law nebo podle zvláštního obyčej. Podle common law např. tehdy, když osoba, která vlastnila fee-simple nebo fee-tail (viz tam), zemřela a jejími dědici byly dvě nebo více osob ženského pohlaví, její dcery, sestry, tety, sestřence nebo jejich nástupci; v takovém případě dědili všichni a tito spoludědicové byli pak nazýváni „coparceners“ nebo krátce pouze „parceners“. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 187. Podle zvláštního obyčej to bylo např. tehdy, když půda přecházela děděním, jako tomu bylo v případě „gavelkind“ (viz tam), na všechny osoby mužského pohlaví ve stejném stupni, tedy syny, bratry, strýce atd. Právo k půdě, které získalo jako jeden dědic, ať už mužského či ženského pohlaví. Toto právo k půdě mělo trojí jednotu: v čase, v titulu a v držbě; podíly spoludědiců však mohly být nestejně. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 188. Dnes je tento druh lenní držby obsoletní.

Coparceners. Spoludědicové. Osoby, které zdědily právo k půdě společně a držely jej jako nedílné právo. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 187.

Coparticeps. Ve starém anglickém právu spoludědic.

Coparties. Strany, které mají shodné postavení, např. spoluobžalovaní. Murray v. Haverford Hospital Corp., D. C. Pa., 278 F. Supp. 5, 7.

„Co-party“ ve smyslu pravidla (F.R.C.P. – Federal Rules of Civil Procedure – Federální pravidla pro civilní řízení, 13) stanovícího, že obhajoba může uvést jako křížový nárok (cross-claim, viz tam) každý nárok jedné strany vůči „co-party“, který vznikl z obchodu nebo události, která je předmětem původní žaloby, neznamená pouze stejnou stranu, jako například jednoho

z několika původních žalovaných, ale vztahuje se i na třetího – žalovaného, který byl zatažen do případu původním žalovaným podle teorie o širší odpovědnosti. Fogel v. United Gas Imp. Co., D. C. Pa., 32 F.R.D. 202, 204.

Copartner. Spolupodílník; spolupartner. Ten, kdo je společníkem jedné nebo více osob; člen společnosti.

Copartnership. Spolupartnerství. Společnost partnerů.

Copeland Act. Copelandův zákon. Federální zákon, zakazující vymáhání provizí nebo částí vyplacené mzdy od pracovníků, zaměstnaných na stavbě nebo opravě veřejných budov nebo na veřejných pracích. Viz 18 U.S.C.A. (United States Code Annotated – Anotovaný zákoník USA) § 874.

Copeman or copesman. Podomní obchodník. Viz Chapman.

Copesmate. Obchodník; společník v obchodě.

Copia. Lat. Příležitost; opis. V kontinentálním a starém anglickém právu příležitost nebo přístup k něčemu.

Ve starém anglickém právu opis. *Copia libelli*, opis žaloby.

Copia libelli deliberanda. „Na vydání opisu žaloby“. Ve starém anglickém právu jméno writu, který existoval pro případ, když někdo nemohl získat opis žaloby, kterou měl v rukou církevní soudce, aby mu byla vydána.

Coppa. V anglickém právu úroda nebo kopka trávy, sena nebo obilí, rozdělená na části dělitelné deseti, aby mohla být spravedlivěji a poctivěji rozdělena na desátky.

Copper and scales. Viz Mancipatio.

Coprincipal. Spoluvíník; „spolu-zmocnitel“. Jeden nebo dva nebo více účastníků trestného činu, kteří skutečně spáchali trestný čin nebo jsou na něm zúčastněni ve formě pomoci osobě, která trestný čin spáchala, nebo její podpory. Jedna nebo dvě nebo více osob, které jmenovaly zmocněnce, vůči nimž mají právo kontroly.

Copula. Kopolace; kopula. Tělesná konzumace manželství. *Spona* (v logice), pojítka mezi podmínem a přísudkem, obsažené ve slovese.

Copulatio verborum indicat acceptationem in eodem sensu. Spojení slov dohromady naznačuje, že mají být chápána v tomto smyslu.

Copulative term. Sponový výraz. Výraz, který je umístěn mezi dva nebo více dalších, aby je spojil dohromady.

Copy; Copying. Kopie; pořizování kopií. Opis, duplikát, imitace nebo reprodukce psaného či kresleného originálu, dokumentu nebo podobně.

Podle pravidla nejlepšího důkazu nemůže být kopie připuštěna, dokud není objasněn originál. Ověřené opisy jsou přípustné podle zákonů ve většině jurisdikcí. Podobně jsou zákonem připuštěny fotokopie.

Kopie všech podání, návrhů a ostatních listin musí být doručeny oběma stranám ve sporu podle Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure – Federální pravidla pro civilní řízení) 5(b). Připuštění kopií listin z hlediska jejich autentičnosti je upraveno Fed. R. Civ. P. 36(a).

Duplikát je přípustný v dokazování ve stejném rozsahu jako originál, ledaže (1) je vznesen upřímný dotaz ohledně autenticity originálu nebo (2) za okolností, kdy by bylo nepoctivé připustit duplikát místo originálu.

Fed. Evid. R. (Federal Rules of Evidence — Federální pravidla pro dokazování) 1003.

V autorském právu spočívá „pořizování kopií“ literárního díla v přesné nebo podstatné reprodukci originálu, která užívá originálu jako vzoru, na rozdíl od nezávislého vytvoření téže věci. „Kopie“ se natolik blíží originálu, že předává každé osobě, která ji vidí, myšlenku, vyvolanou originálem, přičemž musí být taková, že při běžném pozorování lze poznat, že byla převzata z cizího díla. Turner v. Century House Pub. Co., 56 Misc.2d 1071, 290 N.Y.S.2d 637, 642.

Viz také Authentication; Authentic copy; Conformed copy; Duplicate.

Examined copies (ověřené kopie) jsou takové, které byly porovnány s originálem nebo úředním záznamem o něm.

Copyhold. Závislá držba. V Anglii druh obyčejového práva k půdě na základě oboustranné vůle (*estate at will*, viz Will), k němuž jediný zřejmý titul spočíval v kopiích soudních zápisů, vyhotovených správcem panství. Bylo to právo k půdě z vůle lorda, ovšem jen takové vůle, která byla v souladu s obyčejí panství, přičemž tyto obyčejí byly chráněny a prokazovány zápisy u soudů, kde byly zaznamenány. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 95. V širším smyslu „copyhold“ se říkalo každé obyčejové držbě (to jest každé držbě, spočívající na zvláštním obyčejí panství), na rozdíl od „freehold“ (svobodné držby, viz tam), který (po zrušení vazalské služby) byl považován za držbu podle common law. Podle anglického zákona o vlastnickém právu (Law of Property Act) z roku 1922 byly copyholds osvobozeny a staly se „freeholds“ nebo v některých případech „leasehold“ (viz tam).

Copyhold commissioners. Zmocněnci, jmenovaní k tomu, aby prováděli různé zákony Parlamentu, jejichž hlavním cílem byla nucená přeměna břemen a omezení v rámci panství, t.j. odstupného, „heriots“ (viz tam), práv ke stavebnímu dříví a nerostům atd., v peněžité plnění a zákonem nařízené osvobození copyholdů (viz výše).

Copyholder. Tenant na základě copyholdu. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 95.

Privileged copyholds. Privilegované copyholdy. Copyholdy, které jsou prý založeny na obyčejí panství, nikoli *at the will of the lord* (na vůli lorda), jako jsou obecné copyholdy. Patří sem obyčejové „freeholds“ (viz tam) a bývalé dominikály.

Copyright. Autorské právo. Právo autora k duševnímu vlastnictví, jak je uznáno a sankcionováno platným právem. Nehmotné, imateriální právo, které zákon poskytuje autorovi nebo původci literárního nebo uměleckého díla, takže je po stanovenou dobu vybaven výhradním a vylučným právem na pořizování kopií, jejich publikaci a prodej.

Autorskoprávní ochrana existuje u původních autorských děl, zachycených na hmotném médiu, známém nebo v budoucnu vyvinutém, z něhož mohou být vnímána, reprodukována nebo jinak sdělována, buď přímo, nebo za pomoci přístroje nebo zařízení. Autorská díla se dělí na následující kategorie: (1) literární díla; (2) hudební díla včetně doprovodných slov; (3) dramatická

díla včetně doprovodné hudby; (4) pantomimická a choreografická díla; (5) malířská, grafická a sochařská díla; (6) filmová a jiná audiovizuální díla a (7) zvuková díla. V žádném případě se autorskoprávní ochrana originálních autorských děl nevztahuje na nápad, způsob, systém, pracovní postup, pojem, princip nebo objev, bez ohledu na formu, v jaké jsou v tomto díle popsány, vysvětleny, demonstrovány nebo ztělesněny. Copyright Act (Autorský zákon), 17 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 102.

Před autorským zákonem z roku 1976 existoval v USA rozdíl mezi ochranou podle common law a ochranou podle zákona, neboť common law chránilo díla již před publikací a federální autorské zákony chránily díla až po publikaci. Zákon z roku 1976 se pokusil odstranit všechny významné aspekty autorského práva podle common law a vytvořit jednotný systém zákonné ochrany, která nastupuje, jakmile bylo dílo provedeno v konkrétní podobě. 17 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 102(a). Podle zákona z roku 1976 je autor chráněn, jakmile je dílo zaznamenáno nějakým konkrétním způsobem, poněvadž zákon chrání všechna vyjádření po jejich zachycení na hmotné médium. 17 U.S.C.A. § 102(a). Ochrana podle zákona z roku 1976 je zajištěna ještě 50 let po smrti autora. U.S.C.A. § 302(a). Vedle soudního zákazu, zabavení a občanskoprávní náhrady škody jsou za porušení autorských práv upravena také trestněprávní opatření. 17 U.S.C.A. § 502 a n.; 18 U.S.C.A. § 2319.

Viz také Adaptation right; Collective work; Common-law copyright; Compilation; Compulsory license; Created; Derivative work; Descriptive mark; Display; Fair use doctrine; First sale rule; Infringement; Limited publication; Literary property; Literary work; Work made for hire.

Copyright notice. Upozornění o autorskoprávní ochraně. Nezbytné upozornění v zákonem předepsané formě, které je umístěno na každé publikované kopii díla, chráněného autorským právem. Copyright Act (Autorský zákon), 17 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 401.

Copyright owner. Majitel autorských práv. Je-li tohoto výrazu užito ve vztahu k některému z výlučných práv obsažených v právu autorském, týká se majitele tohoto zvláštního práva. Copyright Act (Autorský zákon), 17 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 101.

Coraagium or coraage. Měrice obilí. Neobvyklý a mimořádný poplatek, vyskytující se pouze při zvláštních příležitostech. Tím se liší od *services* (feudální odvody). Jsou zmiňovány v souvislosti s „hidage“ (viz tam) a „carvage“ (viz tam).

Coram. Lat. Před. Před někým; v přítomnosti někoho. Užíváno jen u osob.

Coram domino rege. Před (panem) králem. *Coram domino rege ubicumque tunc fuerit Angliae*, před (panem) králem, ať je kdekoli v Anglii.

Coram ipso rege. Před samotným králem. Starý název Soudu královské lavice (King's Bench), který se konal původně před králem osobně. 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 41.

Coram nobis. Před naším soudem; před námi. Writ „error coram nobis“ je procesní nástroj, jehož účelem je

autoremedurou napravit toliko faktické omyly a jehož úkolem je uvést před soudem, vydávajícím rozsudek, skutečnosti, které by byly zabránily vynesení rozsudku, kdyby byly v době jeho vynesení známy. Com. v. Mangini, 478 Pa. 147, 386 A.2d 482, 490. Jeho úkolem je zaměřit pozornost soudu na skutkové omyly a získat jeho podporu proti nim, např. existuje-li ve sporu možnost platné obhajoby na základě určitých důkazů, která však nebyla bez nedbalosti na straně obžalovaného uplatněna, ať už pro nátlak, podvod nebo omluvitelnou chybu, takže se důkazy v protokolu neobjeví a jsou přitom takové povahy, že kdyby byly známy včas, byly by zabránily vydání předmětného rozsudku. People v. Tuthill, 32 Cal.2d 819, 198 P.2d 505, 506. Podstatné u tohoto prostředku nápravy podle common law je, že je adresován právě tomu soudu, který vynesl rozsudek, o němž se tvrdí, že v něm došlo k bezpráví, na rozdíl od odvolání nebo revize, které jsou určeny jinému soudu; slova „coram nobis“ znamenají „naš soud“, na rozdíl od writu podle common law „coram vobis“, znamenajícího „váš soud“, to jasně zdůrazňují. Writy „coram nobis“ a „coram vobis“ byly zrušeny Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 60(b) a nahrazeny prostředky nápravy podle tohoto předpisu. Viz také Coram vobis; Error coram nobis; Error coram vobis; Writ of error.

Coram non judge. Před osobou, která není soudcem. Je-li podána žaloba a je o ní rozhodnuto u soudu, který nemá ve věci pravomoc, pak jde o *coram non judge* a rozsudek je neplatný.

Coram paribus. Před „sobě rovnými“. Před šlechtici nebo držiteli „freeholdu“ (viz tam). Ověření listin, jako všechny ostatní slavnostní transakce, byla původně konána pouze *coram paribus*. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 307. *Coram paribus de vicineto*, před sobě rovnými z okolí. Id. 315.

Coram sectoribus. Před žalobci.

Coram vobis. Před vámi; před vaším soudem. Writ o omylu, určený revizním soudem soudu, který projednával spor, aby opravil skutkový omyl. Viz Coram nobis; Writ of error.

Cord. Krychlový sáh. Míra dříví, obsahující 128 krychlových stop, jinak vyjádřená jako hranice dřeva 8 stop dlouhá, 4 stopy vysoká a 4 stopy široká.

Core proceeding. Pro účely jurisdikce konkursního soudu zahrnuje pojem „core proceeding“ ta řízení, která vznikají podle Bankruptcy Code (zákon o úpadku) (11 U.S.C.A. — United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA, včetně těch řízení (ale nejenom tato řízení), která jsou zvlášť vymezena v 28 U.S.C.A. § 157(b)(2). In re American Energy, Inc., Bkrcty N.D., 50 B.R. 175, 178. Určení, zda řízení má či nemá povahu „core“, vyžaduje, aby soud analyzoval různé důvody žaloby, podané stranami, a dospěl ke zjištění, že se natolik týká vztahu dlužník-věřitel, že ospravedlňují vydání konečného rozsudku. In re Hinkley, Bkrcty. Tex., 58 B.R. 339.

Co-respondent. Spolužalovaný; spoluodpůrce. Osoba, která byla vyzvána, aby se spolu s jiným odpůrcem, resp. žalovaným vyjádřila k žalobě, žádosti o rozvod nebo žalobě u církevního soudu. Tohoto výrazu se užívá například k označení osoby, která byla v řízení o rozvod pro cizoložství obviněna z cizoložství spolu s žalovaným.

Obvykle pojem „co-respondent“ označuje toho, kdo přistoupil do řízení jako účastník na straně žalovaného ve sporu podle ekvity. Blankenship v. Blankenship, 239 Md. 498, 212 A.2d 294, 229.

Corium forisfacere. Přijít o kůži. Tohoto výrazu se používalo v případě osob, které byly odsouzeny ke zbičování; před dávnými časy potrestání sluhy. *Corium perdere* znamená totéž. *Corium redimere*, upustit od bičování.

Cornage. Druh lenní držby v Anglii, při níž byl tenant zavázán troubit na roh, aby varoval zemi, když se blížil nepřítel. Byl to druh *grand serjeanty*.

Corner. Roh, cíp; ovládnutí trhu skoupením zboží. Spojení mezi obchodníky s určitým zbožím nebo mezi investory za účelem skoupení větší části tohoto zboží, které je na trhu nebo má být uvedeno na trh, a jeho stažení z prodeje, dokud poptávka natolik nepřevyší omezenou nabídku, aby abnormálně zvýšila cenu.

„Corner“ je stav, k němuž dochází, když je prodáno v termínovém obchodě během daného období mnohem větší množství určitého druhu zboží, než lze koupit na trhu. Nákupčí, kteří jsou v burzovním slangu nazýváni „longs“ (burzovní spekulanti), pak vyžadují dodání zboží, a tak s úspěchem vyženou do výše ceny až k fiktivnímu bodu, ve kterém je uzavřen kruh obchodů mezi prodejci zaplacením diferencí nebo, trvají-li na tom nákupčí, skutečnou dodávkou.

Lost corner. Ztracený cíp. Takový, jehož vytyčení, jak bylo provedeno vládními zeměměřiči, nelze nalézt. Pouhý fakt, že nelze předložit důkaz skutečného vytyčení nebo že není předvolán nikdo, kdo vyznačený cíp viděl, nedělá z něj nezbytně ztracený cíp.

Obliterated corner. Vymazaný cíp. Takový cíp, kde nezůstal žádný viditelný důkaz práce původního zeměměřiče, který jej vyměřil.

Zeměměřičství. Cíp. Úhel tvořený dvěma pomezními čarami; společný konec dvou pomezních čar, které se v určitém úhlu sbíhají.

Cornering the market. Viz Corner.

Cornet. Kornet. Jmenovaný důstojník jezdeckta, hodnost, která byla zrušena v Anglii roku 1871 a která v armádě USA neexistuje.

Corn laws. Obilní zákony. Druh ochranného tarifu, který kdysi existoval v Anglii a zaváděl dovozní clo na určité druhy obilí. Tyto zákony byly zrušeny roku 1846.

Corn Products case. Případ obilných výrobků. Když výrobce obilných výrobků v rámci svého podnikání a k ochraně proti vstupu cen surového obilí nakoupil úrodu obilí nastojato, v některých případech dodávku přijal a v jiných případech úrodu opět prodal na trhu s obilím, byly zisky z opětovného prodeje obilí nastojato zdanitelné jako obyčejný příjem, spíše než jako kapitálový zisk, i když obchody nepředstavovaly pravé stěžňování termínové obchody, protože tu nebyla žádná ochrana proti propadnutí ceny. Corn Products Refining Co. v. Commission of Internal Revenue, 350 U.S. 46, 76 S. Ct. 20, 100 L. Ed. 29.

Corn whisky. Kukuřičná pálenka. Pálenka nebo destilát, vyrobený z kukuřice nebo obsahující kukuřičný produkt, jinak známý jako „moonshine“ (svit měsíce, tzn. na černo pálená), „white mule“ (bílá mula), „hootch“ (kořalka), „corn liquor“ (kukuřičný destilát), „moohshine corn whisky“ (kukuřičná pálenka, na černo pálená).

Corody. Ve starém anglickém právu peněžní suma nebo příděl masa, nápojů a ošacení, které odvádělo Koruně opatství nebo klášter, jehož byla zakladatelem, pro vydržování toho ze služebníků Koruny, o němž se mělo za to, že je hoden je pobírat. „Corody“ se lišil od důchodu („pension“) v tom, že býval vyměřen na podporu kteréhokoli z králových služebníků v opatství; zatímco důchod býval poskytnut na podporu některého z králových kaplanů, dokud nemohl být zaopatřen prebendou. 1 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 283.

Corollary. Korolár; důsledek. V logice souběžný nebo druhotný důsledek, dedukce nebo závěr.

Corona. Koruna. *Placita coronae*; pře Koruny; trestní žaloby nebo řízení, v nichž vystupovala Koruna jako žalobce.

Corona mala. Ve starém anglickém právu byli tak nazýváni duchovní, kteří zneužívali svého postavení.

Coronare. Ověnit; korunovat. Ve starém anglickém právu udělit tonzuru, tj. uvést do stavu duchovního; tonzura byla vyholena na temeni v podobě koruny; vysvětit na kněze.

Coronare filium. Ve starém anglickém právu vysvětit něčího syna na kněze. *Homo coronatus* byl ten, kdo přijal první tonzuru jako přípravu na vyšší svěcení; tonzura byla vyholena v podobě koruny.

Coronation oath. Korunovační přísaha. Prísaha, kterou koná panovník při slavnosti korunovace nebo udělení symbolů královské důstojnosti jako potvrzení práva vládnout království a ve které přísahá, že bude zachovávat zákony, zvyky a privilegia království a jednat a konat v souladu s nimi.

Coronator. Koroner.

Coronatore eligendo. „Je třeba zvolit koronera“. V anglickém právu jméno writu, který byl vydáván šerifovi a který mu přikazoval, aby uskutečnil volbu koronera.

Coronatore exonerando. „Je třeba odstranit koronera“. V anglickém právu jméno writu pro propuštění koronera z důvodu, který v něm musel být uveden, např. proto, že se zabývá jinou činností nebo se stal nezpůsobilým pro věk nebo pro nemoc, případně proto, že nemá dostatečný majetek v hrabství nebo žije v nevhodné části hrabství.

Coroner. Koroner. Veřejný úředník anglického původu, pověřený povinností provádět vyšetřování ohledně příčin a okolností každého úmrtí, k němuž došlo v důsledku násilí nebo náhle a za podezřelých okolností, tj. nepřírozené smrti. Funkce a povinnosti koronerů byly zrušeny, když je nahradili soudní lékaři. *Viz* Coroner's inquest; Medical examiner.

Coroner's court. Koronerův soud. V Anglii tribunál, kde provádí koroner vyšetřování. V některých případech musí být k vyšetřování svolána porota. *Viz* Coroner's Act, 1980, a Coroner's Juries Act, 1983.

Coroner's inquest. Ličení za účelem zjištění příčin smrti. Výslech nebo vyšetřování ohledně příčin a okolností každého úmrtí, ke kterému došlo násilně nebo za podezřelých okolností, prováděné koronerem za přítomnosti poroty. *Viz také* Inquest.

Corpnership. Existuje, když je korporace jediným generálním společníkem ve společnosti s ručením omeze-

ným s řadou veřejných investorů jako společníků s ručením omezeným.

Corporale sacramentum. Ve starém anglickém právu přísaha přiložením ruky.

Corporal imbecility. Tělesná neschopnost. Fyzická neschopnost dokončit akt pohlavního styku; nemusí jít nezbytně o vrozenou ani pravidelnou a stálou a nevyčleřitelnou impotenci.

Corporalis injuria non recipit aestimationem de futuro. Osobní urážce se nedostane satisfakce v budoucím řízení [její satisfakci nelze ponechat budoucímu soudnímu řízení].

Corporal oath. Prísaha přiložením ruky. Prísaha, jejíž vnější slavnostní ráz spočívá v tom, že při jejím vyřčení je přiložena ruka na Bibli svatou. Obecněji, slavnostní přísaha.

Corporal punishment. Tělesný trest. Fyzický trest, na rozdíl od trestu peněžitého nebo pokuty; trest postihující tělo. Pojem může nebo nemusí podle okolností znamenat uvěznění. Nejvyšší soud USA podpořil užívání rozumných tělesných trestů ve školách, *Ingraham v. Wright*, 430 U.S. 651, 97 S. Ct. 1401, 51 L. Ed.2d 711; přesto řada států USA zákonem zakazuje pohlavkování studentů. Bičování vězňů bylo shledáno jako forma „krutého a neobvyklého trestu“, který byl VIII. dodatkem k Ústavě USA zakázán. *Jackson v. Bishop*, C. A. Ark., 404 F.2d 571. *Viz také* Punishment (Cruel and unusual punishment).

Corporal touch. Tělesný dotyk; skutečný fyzický kontakt; zatčení.

Corporate. Patřící korporaci; např. jméno korporace. Registrovaný; např. právnická osoba, zapsaná do rejstříku.

Corporate acquisition. Společná akvizice. Převzetí jedné korporace druhou, jestliže si obě strany podrží právní existenci i po této transakci. Akvizice může být provedena nákupem akcií nebo nezdaněnou výměnou akcií. *Viz také* Leveraged buyout; Reorganization; Take-over bid; Merger.

Corporate agent. Jednatel korporace. Fyzická osoba nebo korporace, která je oprávněna jednat jménem korporace. V širším smyslu znamená tento výraz všechny zaměstnance a vedoucí pracovníky korporace, kteří jsou oprávněni korporaci zavazovat.

Corporate alter ego, doctrine of. Doktrína o *alter ego* korporace. Znamená, že soudy, odhlížejíce od formy a přihlížejíce k podstatě, jsou povinny považovat akcionáře za vlastníky majetku korporace, kdykoli je nezbytné tak učinit, aby se zabránilo podvodu, který by mohl jinak být spáchán, aby bylo napraveno bezpráví, které by jinak mohlo zůstat bez nápravy, nebo aby byla zjednána spravedlnost tam, kde by se jí jinak nedostalo. *Viz* Piercing the corporate veil.

Corporate authorities. Představitelé městské správy. Titul, který náleží podle zákonů několika států USA kolektivu úředníků městské správy nebo některým z těchto úředníků (vyjímaje ty ostatní), kterým bylo svěřeno oprávnění ve vztahu k určitým otázkám v zákoně uvedeným, jako např. daně, dlužní úpisy, regulace prodeje alkoholu atd.

Corporate body. Korporace; právnická osoba. Výraz je ekvivalentem „body corporate“; tj. korporace; právnická osoba.

Corporate bonds. Dluhopisy korporace. Dluhopisy vydané korporacemi, typicky splatné za deset let nebo později. Písemný příslib korporace zaplatit stanovený peněžní obnos v uvedené době, se stanoveným úrokem, splatným v určité lhůtě nebo v určitých intervalech, poskytnutým na oplátku za peníze nebo jejich ekvivalent, přijaté korporací, někdy zajištěný a někdy nezajištěný.

Corporate charter. Zakládací listina korporace. Listina vydaná příslušným státním orgánem nebo úřadem, kterou se uděluje korporaci právní subjektivita a oprávnění působit (tj. provádět obchody) jako korporace; nebo může znamenat listinu, podanou k potvrzení u státního tajemníka; např. smlouvu o založení korporace. *Viz také* Charter; Corporate franchise.

Corporate citizenship. Příslušnost korporace. Právní postavení korporace ve státě její registrace, třebaže zahraniční korporace není občanem pro účely ustanovení o výsadách (Privileges) a svobodách (Immunities) (Ústava USA, čl. IV § 2). *Bank of Augusta v. Earle*, 38 U.S. (13 Pet.) 519, 10 L. Ed. 274.

Corporate crime. Trestný čin, který byl spáchán korporací v důsledku činnosti jejích vedoucích pracovníků nebo zaměstnanců (např. fixace cen, skládka toxických odpadů) a za který lze vznést vůči korporaci obvinění. Často ve vztahu k trestnému činu „bílého límečku“ (*viz* Crime).

Corporate domicile. Sidlo korporace. Sidlem korporace je stát její registrace.

Corporate entity. Subjektivita korporace. Odlišné právní postavení korporace, které odděluje její existenci od právního postavení jejích akcionářů; její způsobilost mít vlastní jméno a vlastní procesní způsobilost, stejně jako právo nakupovat, prodávat, pronajímat a zastavovat svůj majetek svým vlastním jménem.

Corporate excess. Přebytek korporace. Pojem užívaný v souvislosti se zdaňováním korporace, která je angažována státem v mezistátním obchodě, znamenající poměr čisté pokladní hodnoty všech akcií, tvořících základní kapitál společnosti k danému datu, k celkovým aktivům korporace k tomuto datu. *Alpha Portland Cement Co. v. Mass.*, 268 U.S. 203, 208, 45 S. Ct. 477, 69 L. Ed. 916.

Corporate franchise. Oprávnění korporace. Právo existovat a podnikat jako korporace. Právo nebo výsada, udělené státem nebo vládou osobám, tvořícím korporaci, a jejich právním nástupcům, existovat a podnikat jako korporace a vykonávat práva a oprávnění, související s touto formou organizace nebo z tohoto udělení nezbytně vyplývající. *Viz také* Corporate charter.

Corporate liability. *Viz* Piercing the corporate veil.

Corporate liquidation. *Viz* Liquidation.

Corporate mortgage trust. Hypoteční trust korporace. Způsob financování činností korporace, který vyžaduje svěřenskou smlouvu a nezávislého správce pro ochranu majitelů obligací a dluhopisů. Trust drží zástavu pro případ nedodržení závazku.

Corporate name. Jméno korporace. Když je vytvořena korporace, vyžadují zákony států USA, aby dostala jméno, a toto jméno je zaneseno do rejstříku u příslušného státního orgánu. Pouze tímto jménem a pod tímto jmé-

nem může korporace žalovat nebo být žalována a činit veškeré právní úkony.

Corporate officers. Vedoucí pracovníci korporace. Ty osoby, které zastávají místa stanovená v zakládací listině, např. prezident, pokladník atd., avšak v širším smyslu zahrnuje tento pojem i viceprezidenty a ostatní vyšší úředníky korporace.

Corporate opportunity doctrine. Doktrína o příležitosti korporace. Tato doktrína zabráňuje fiduciářům korporace, aby využívali pro sebe obchodní příležitosti, na které má korporace vyhlídky nebo právo nebo má na nich majetkový zájem, nebo které by podle pravidel slušnosti jinak náležely korporaci. *Klinicki v. Lundgren*, 298 Or. 662, 695 P.2d 906, 910.

Corporate purpose. Společný účel; účel korporace. Ve vztahu k obecním úřadům a zejména jejich pravomocem v oblasti daní je „společný účel“ takový, který bude podporovat všeobecnou prosperitu a blahobyt municipality; „corporate purpose“ je také účel, pro který je vhodné nebo účelné vytvořit korporaci, nebo účel, který se očividně přímo vztahuje k cílům, pro které byla korporace vytvořena, nebo má s nimi logickou souvislost. Zákony jednotlivých států USA obecně vyžadují, aby smlouvy o založení obchodních korporací uváděly účely korporace.

Corporate raider. *Viz* Raider.

Corporate reorganization. *Viz* Reorganization.

Corporate stock. Akciový kapitál korporace. Pojem obsahuje všechny ekvitrní akcie, vydané korporací, nikoli však dlužní úpisy a obligace, protože ty představují spíše dluh než akcie (ekvitrní). *Viz* Stock.

Corporate trustees. Korporace, které jsou podle zakládácké listiny oprávněny působit jako trustee (*viz tam*), např. banky a „trust companies“.

Corporation. Korporace; společnost. Právnická osoba, vytvořená zákony státu nebo na jejich základě. Sdružení osob, které bylo vytvořeno zákonem jako právnická osoba. Zákon upravuje korporaci samotnou jako osobu, která může žalovat a být žalována. Korporaci je nutno odlišit od jednotlivců, kteří ji tvoří (akcionářů). Korporace přežije smrt svých investorů, neboť jejich podíl může být obvykle převeden. Tento subjekt existuje jako politicky organizovaná společnost pod zvláštním označením, na kterou zákon pohlíží, jako by měla subjektivitu a existenci odlišnou od existence svých členů, a která je obdařena schopností plynulé sukcese bez ohledu na změny ve svém členstvu, a to buď na věčné časy, nebo po omezený počet let, a způsobilostí jednat jako jednotka nebo jednotlivec ve věcech, týkajících se společného záměru sdružení, v rámci oprávnění a pravomocí, svěřených jí zákonem. *Dartmouth College v. Woodward*, 17 U.S. (4 Wheat.) 518, 636, 657, 4 L. Ed. 629; *U.S. v. Trinidad Coal Co.*, 137 U.S. 160, 11 S. Ct. 57, 34 L. Ed. 640. *Viz také* Affiliate company; Brother-sister corporation; Charitable corporation; Charitable organizations; Clearing corporation; Collapsible corporation; Cooperative corporation; Corporation (S Corporation); Domestic corporation; Dormant corporation; Foreign corporation; Municipal corporation; Non-profit corporation; Non-stock corporation; Parent company or corporation; Person; Public corporations; Registered corporation; Thin corporation.

Třídění

Podle přijatých definic a pravidel se korporace dělí následovně:

Public and private. Veřejné a soukromé. Veřejná korporace je vytvořena státem pro politické účely a působí jako státní orgán při výkonu státní správy, většinou v rámci určitého území nebo územně správní jednotky v rámci státu, a je obvykle vybavena k tomuto účelu vedlejší a místní zákonodárnou pravomocí; *např.* hrabství, město nebo školní okrsek. Někdy se také nazývají „politické korporace“. *Viz* Municipal corporation.

Soukromé korporace jsou založeny a tvořeny soukromými osobami k soukromým účelům, na rozdíl od účelů správních, a nemají žádné politické či správní výsady nebo povinnosti.

Skutečný rozdíl mezi veřejnými a soukromými korporacemi je v tom, že veřejné korporace jsou organizovány k účelům státní správy, resp. samosprávy, zatímco soukromé nikoli. Pojem „veřejná“ byl někdy používán u společností, kde vláda vlastnila celý akciový kapitál, *např.* státní banka. Ale máme-li na paměti, že „veřejná“ je zde ekvivalentem pojmu „politická“, bude zřejmé, že to je nevhodné pojmenování. Mimoto skutečnost, že podnikání nebo obchody korporace mohou přímo a velmi intenzivně zasáhnout širokou veřejnost (jako v případě železniční společnosti), není důvodem pro to, aby byla nazývána veřejnou. Je-li vytvořena soukromými osobami pro jejich vlastní prospěch, nebo dokonce i tehdy, je-li vytvořena k užítku široké veřejnosti, *např.* veřejná nemocnice nebo jiná charitativní instituce — není tím o nic méně soukromou korporací, pokud nemá správní pravomoci nebo funkce. Účely mohou být nazývány „veřejnými“, ale korporace je „soukromá“, jako by licence byly uděleny jediné osobě. Dartmouth College v. Woodward, 17 U.S. (4 Wheat.) 562, 4 L. Ed. 629). Je nicméně možno pozorovat, že ty korporace, které slouží veřejnosti nebo přispívají k pohodlí a uspokojování potřeb široké veřejnosti, byt' jsou vlastněny a řízeny soukromými zájmy, jsou nyní označovány jako „public-service corporations“ (korporace veřejných služeb). *Viz* níže. Jiný rozdíl mezi veřejnými a soukromými korporacemi je ten, že ty první nejsou dobrovolná sdružení (ty druhé jsou) a že tu není žádný smluvní vztah mezi vládou a veřejnou korporací nebo mezi jednotlivci, kteří ji tvoří.

Zatímco výše byly uvedeny přesné rozdíly mezi „veřejnou“ a „soukromou“ korporací, v obecném povědomí je pojem „veřejná“ korporace často užíván pro označení korporace, s jejímiž akciemi se obchoduje v rámci široké veřejnosti, na rozdíl od „soukromé“ (nebo „uzavřené“) korporace, s jejímiž akciemi se takto neobchoduje.

Ecclesiastical and lay. Církevní a světské. V anglickém právu se soukromé korporace dělí na církevní a světské, přičemž církevní korporace se skládají výlučně z duchovních, organizovaných k církevním účelům nebo ke správě majetku, sloužícího náboženským potřebám, *např.* biskupové a někteří další církevní hodnostáři a (dříve) opatství a kláštery. 1 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstoneovy komentáře k zákonům Anglie) 470. Světské korporace se skládají z laických osob a existují pro světské nebo obchodní účely. Toto rozlišení americké právo nezná. Korporace, vytvořené v souladu s právem jednotlivých církví za účelem udržení nebo propagace ná-

boženství nebo podporující veřejné církevní služby a v souvislosti s tím vlastníci a spravující movitá a nemovitá majetka k náboženským účelům, se nazývají „náboženské korporace“, na rozdíl od korporací obchodních; ale v pojetí anglického práva jsou to korporace „světské“, nikoli „církevní“.

Aggregate and sole. Vícečlenné a výhradní (tvořené jedinou osobou.) Korporace výhradní je taková, která sestává pouze z jediné osoby a jejich nástupců v určitém zvláštním postavení, kterým zákon poskytuje určitou právní způsobilost a výhody, zejména výhodu stálého trvání, které by jako osoby fyzické nemohly mít. V tomto smyslu je výhradní korporací anglický panovník, také biskup, dále děkan, nezávislí na svých kapitulách, a také každý farář a vikář.

Korporace vícečlenná je složena z několika jednotlivců, kterým je udělena korporativní plná moc; výraz korporace či společnost, jak je užíván v běžné hovorové i právní mluvě a je definován v úvodu tohoto hesla, znamená „korporaci vícečlennou“.

Domestic and foreign. Domácí a zahraniční. Ve vztahu k zákonům a soudům příslušného státu je „domácí“ korporací ta, která je vytvořena zákony tohoto státu nebo je podle nich založena. „Zahraniční“ korporace je vytvořena zákonem nebo založena podle zákona jiného státu, vlády nebo země. *Viz* také Domestic corporation.

Subsidiary and parent. Vedlejší a mateřská. O vedlejší korporaci jde, jestliže jiná korporace (nazývaná mateřská) vlastní nejméně majoritu jejích akcií, a tím ji kontroluje.

Jiné složené a popisné pojmy

Acquired corporation. Získaná korporace. Společnost, která se rozplyne následkem fúze nebo akvizice.

Acquiring corporation. Nabývací korporace. Oferent ve fúzi nebo akvizici.

Aggressor corporation. Korporace—agresor. Korporace, která se pokouší získat kontrolu nad veřejně drženou společností, buď přímou nabídkou hotovosti či veřejnou burzovní nabídkou akcionářům nebo cestou fúze, což vyžaduje dohodu nebo souhlas vedení managementu. *Viz* Takeover bid.

Business corporation. Obchodní korporace. Společnost, která byla vytvořena za účelem podnikání v nejbížejším smyslu toho slova, nejenom včetně obchodu, ale i výroby, báňského průmyslu, bankovníctví, pojištění, dopravy a prakticky všech forem obchodní nebo průmyslové činnosti, kde je cílem organizace finanční zisk; na rozdíl od náboženských, dobročinných, vzdělávacích a jiných podobných organizací, které jsou někdy zahrnuty v zákonech státu pod společné označení „nezisková korporace“.

Brother-sister corporation. *Viz* tento pojem.

Close corporation. Korporace s uzavřeným počtem akcionářů. Korporace, jejíž akcie nebo přinejmenším akcie s hlasovacím právem vlastní jediný akcionář nebo uzavřená skupina akcionářů. Většinou v ní nejsou veřejní investoři a její akcionáři jsou činní při obchodních jednáních. Jde o korporaci, která sama obsazuje uvolněná místa nebo která drží hlasovací právo prostřednictvím manipulace pevně stanovenými a vlastně stálými zmocněnci. Brooks v. Willcuts, C.C.A. Minn., 78 F.2d 270, 273. Vlastnictví akcií takové společnosti není široce rozptýleno. Naopak, politiku korporace ovládá jen ně-

kolik málo akcionářů a ti jsou v takovém postavení, že mají z této politiky osobní prospěch.

Closely held corporation. *Viz* Close corporation, výše.

Collapsible corporation. Korporace na zhroutil. Korporace, která je vytvořena pro jediný specifický podnik, *např.* natočení filmu nebo stavbu budovy, a pak zkrachuje, poskytující daňové výhody akcionářům. I.R.C. (Internal Revenue Code — Daňový zákoník) § 341.

C corporation. Korporace C. Běžná společnost, upravená subkapitolou C daňového zákoníku (Internal Revenue Code). Liší se od „S corporations“, které spadají pod subkapitolu S zákoníku. *Viz* také S corporation, níže.

Controlled corporation. Kontrolovaná korporace. Korporace, v jejímž případě je většina vydaných akcií v držení jediné osoby nebo firmy. Tam, kde existuje dominující postavení v korporaci a kontrola nad ní, takže nemá nezávislou identitu, může soud odhlédnout od formy korporace a rozšířit odpovědnost za závazky korporace nad rámec její samostatné subjektivity, jestliže je to nezbytné, aby se zabránilo podvodu nebo prosadila spravedlnost. Glenn v. Wagner, 67 N. C. App. 563, 313 S.E.2d 832, 839.

Corporation by estoppel. Korporace na základě „estoppel“ (*viz* tam). Tento případ nastane, když se strany svou dohodou nebo chováním samy připraví o právo popírat žalobou existenci společnosti. Harris v. Stephens Wholesale Bldg. Supply Co., Inc., 54 Ala. App. 405, 309 So.2d 115, 117. Je to doktrína, která zabráňuje třetí osobě, aby činily osobně odpovědným úředníka, ředitele nebo akcionáře neexistující korporace za závazek, uzavřený jménem neexistující korporace. Teorie říká, že třetí osoba, která spoléhala na existenci korporace, ztrácí právo její existenci žalobou popírat.

Corporation de facto. Korporace *de facto*. Korporace, která existuje zdánlivě legálně a na základě *bona fide* vynaloženého úsilí vytvořit společnost podle zákona; asociace lidí, kteří uplatňují nárok být legálně registrovanou společností a vykonávají oprávnění a plní úkoly korporace, ale nemají k tomu skutečné zákonné oprávnění. Podstatnými prvky takové korporace jsou zákon nebo zakládací listina, které korporaci umožňují či schvalují, snaha v dobré víře vyhovět požadavkům zákona, který umožňuje její registraci, neúmyslné opomenutí základních požadavků zákona nebo zakládací listiny, a *bona fide* plnění úkolů korporace podle zákona nebo zakládací listiny. Korporace, která byla ustavena vadně.

Corporation de jure. Korporace *de jure*. Taková, která právně existuje, neboť zakládací členové plně vyhověli požadavkům platného zákona, umožňujícího její vznik.

Corporation sole. Výhradní korporace. Korporace, tvořená jedinou osobou. Neobvyklý typ korporace, sestávající pouze z jediné osoby, jejíž nástupce se stává korporací její smrtí nebo rezignací; dnes je tento druh korporace omezen hlavně na biskupy a hlavy diecézí. *Viz* také Aggregate and sole, výše.

Eleemosynary corporation. Charitativní korporace. Korporace s charitativními úkoly a účely.

Joint venture corporation. Společný podnik v podobě korporace. Společnost, která se spojila s dalšími

jednotlivci nebo společnostmi v korporativním rámci do nějakého specifického podniku, založeného společně v oblasti nafty, chemie, elektroniky a jaderného průmyslu.

Migratory corporation. Migrující korporace. Společnost, utvořená podle zákonů jiného státu než je stát sídla zakládajících členů, za účelem provádění všech nebo větší části obchodů ve státě jejich sídla nebo v jiném státě, než je stát registrace. Toklan Royalty Corporation v. Tiffany, 193 Okl. 120, 141 P.2d 571, 573.

Moneyed corporations. Peněžní korporace. Peněžní korporace v pravém slova smyslu jsou takové, které provádějí peněžní transakce nebo podnikají v oblasti přijímání vkladů, půjčování peněz a směny; ale v širším slova smyslu smyslu je tento pojem používán na všechny obchodní společnosti, které mají peněžní kapitál a používají ho při provádění obchodů.

Municipal corporations. *Viz* tento pojem.

Non-stock corporation. Neakciová korporace. Typ korporace, kde se nepřipouští vlastnictví akcií, *např.* municipální korporace.

Not-for-profit corporation. Nevýdělečná korporace. Korporace, založená k nějakému charitativnímu nebo dobročinnému účelu a nikoli za účelem zisku, a většinou utvořená podle zvláštních zákonů. Těmto společnostem je poskytnut zvláštní daňový režim. *Viz* také Non-profit corporation.

Professional corporation. Profesní sdružení. Ve většině států USA mohou být taková sdružení organizována těmi, kdo poskytují veřejnosti osobní služby, vyžadující licenci nebo jiné zákonné oprávnění, které před touto zákonnou autorizací poskytovány být takovým sdružením nemohly. Zahrnuje, ale neomezuje se jen na ně, účetní odborníky, chiropraktiky, osteopaty, lékaře, chirurgy, dentisty, odborné lékaře chorob nohou, architektury, veterináře, optiky a advokáty. Jedním z několika důvodů pro vznik profesních sdružení jsou daňové výhody. Sdružování nemění nic na profesionální odpovědnosti či výsadě, ani nezbavuje ručení při zanedbání povinné péče.

Public-service corporations. Korporace veřejných služeb. Ty, jejichž působení slouží potřebám široké veřejnosti nebo vedou k uspokojení a zajištění pohodlí celé obce, *např.* korporace v oblasti veřejné dopravy, plynu a elektřiny. Podnikání těchto společností je „dotčeno veřejným zájmem“ a z tohoto důvodu jsou předmětem legislativní úpravy a kontroly v širší míře než společnosti, které tento charakter nemají. *Viz* také Quasi public corporation, níže.

Quasi corporation. Quasi korporace. Výraz užíváný k označení právnických osob nebo samosprávných spolků, kterým sice nejsou propůjčeny široké pravomoci korporací, ale jsou přesto uznávány zákony nebo letitou zvyklostí, *např.* osoby nebo vícečlenné korporace s určitými povinnostmi, které mohou být vynuceny, a výsadami, které mohou být prosazeny soudní cestou. „Quasi korporace“ je výraz, užíváný k označení právnických osob, které mají omezený počet pravomocí korporace a které jsou až dole na přičce nebo stupni korporací, a většinou se používá k označení právnické osoby, která plní určité úkoly korporativní povahy, ale nebyla vytvořena jako korporace zákonem, ať už obecným, nebo zvláštním. Mezi municipálními korporacemi v pravém slova smyslu a politickými neboli quasi kor-

poracemi je jasně vymezený a zřetelný rozdíl. Města a vesnice jsou pravé municipální korporace, zatímco kraje, okresy, školní obvody a silniční okrsky apod., jsou quasi korporace. Viz Quasi public corporation, níže.

Quasi public corporation. Quasi veřejná korporace. Výraz je někdy používán v případě korporací, které nejsou v pravém slova smyslu veřejné, totiž v tom smyslu, že by byly organizovány ke správním účelům, ale jejich působení přispívá k pohodlí, uspokojování potřeb nebo blahu široké veřejnosti, např. telegrafních a telefonních společností, plynárenských, vodárenských a elektrických společností a společností zavlažovacích. Obecněji a přesněji bývají označovány jako „korporace veřejných služeb“.

Existuje široká skupina soukromých korporací, které na základě zvláštních licencí, které jim byly poskytnuty, mají vůči veřejnosti určité povinnosti, k jejichž plnění mohou být přinuceny. Tato skupina korporací je známa jako korporace veřejných služeb a v zákonné terminologii jako „quasi veřejné korporace“. Quasi veřejnou korporaci může být soukromá korporace, které byla poskytnuta určitá oprávnění veřejné povahy, např. vyvlastnění, aby jí tak bylo umožněno zhostit se povinností k veřejnému užtku, čímž se liší od obvyčejné soukromé korporace, jejíž oprávnění jsou přiznána a vykonávána k výlučnému prospěchu akcionářů.

Pojem je také používán pro společnosti té skupiny, které se někdy říká „quasi samosprávné korporace“, např. školní obvody, zavlažovací obvody, okresy atd.

S corporation. Korporace podle subkapitoly S. Malá obchodní společnost se zákonem omezeným počtem akcionářů, která se za určitých podmínek rozhodla svůj zdanitelný příjem podrobit u svých akcionářů pravidelné dani z příjmu. I.R.C. (Internal Revenue Code — daňový zákoník) § 1361 a násl. Hlavní význam toho je ve skutečnosti, že status takové korporace obvykle ruší daň z příjmu korporace a ztráty korporace mohou být nárokovány akcionáři. Toto rozhodnutí platí pouze pro účely federální daně; co do podmínek podle práva příslušného státu se tato společnost neliší od jiné běžné korporace.

Shell corporation. „Škeble“. Společnost, která má jen málo aktiv, pokud je vůbec má, a která je udržována předepsanou registrací, obvykle pro budoucí užití.

Spiritual corporations. Církevní korporace. Korporace, jejíž členové jsou výhradně církevní osoby a jako takové založily korporaci pro podporu náboženství a ochranu práv církve.

Subchapter C corporation. Korporace podle subkapitoly C. Běžná společnost podle ustanovení subkapitoly C (§§ 301–386) daňového zákoníku (Internal Revenue Code). Na rozdíl od „S corporation“, která je upravena subkapitolou S zákoníku.

Target corporation. Cílová korporace. Společnost, o jejíž převzetí na základě veřejné nabídky nebo nabídky jiného druhu se usiluje. Korporace, o níž se má za to, že má dobrou vyhlídku být převzata jinou společností nebo jednotlivcem.

Trading corporations. Obchodní korporace. Korporace, zabývající se nákupem a prodejem. Slovo „trading“ má ovšem mnohem užší význam co do oboru působnosti, než „business“, které se používá k označení obchodních společností. Přestože „trading corporation“ je obchodní (business) společností, je mnoho obchod-

ních společností, které nejsou „trading corporations“. Dartmouth College v. Woodward, 17 U.S. (4 Wheat.) 669, 4 L. Ed. 629.

Tramp corporations. Tulácké korporace. Společnosti, založené v jednom státě USA bez úmyslu v tomto státě podnikat, které však provozují obchod a působí plně v jiných státech USA..

Corporation Act. Zákon o městské správě. V anglickém právu zákon 13 Car. II, St. 2, c.1; tímto zákonem bylo stanoveno, že do úřadu ve statutárním městě nesmí být zvolena žádná osoba, která v předešlém roce nepřijala svátost večeře Páně podle obřadů anglikánské církve; a každá osoba takto zvolená byla povinna složit přísahu poslušnosti a věrnosti. 4 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 58. Tento zákon je nyní zrušen.

Corporation courts. Soudy korporací. Kdysi určité soudy ve Virginii, které byly charakterizovány následovně: „V každém městě ve státě bude soud, zvaný soud korporací, který povede soudce se stejnou kvalifikací a volený stejným způsobem, jako soudci okresního soudu.“

Corporator. Člen korporace. Člen vícečlenné korporace. Seaborn v. Wingfield, 56 Nev. 260, 48 P.2d 881, 883. Viz Incorporator.

Corporeal. Hmotný; movitý. Popisný pojem pro takové věci, které mají objektivní, materiální existenci; seznatelné zrakem a hmatem; mající reálnou podstatu. Na rozdíl od nehmotného a duchovního. Je rozdíl mezi „corporeal“ (hmotný) a „corporal“ (tělesný). První pojem znamená „mající tělo“, tj. hmatatelný, fyzický, materiální; ten druhý znamená „týkající se nebo dotýkající se těla“, tj. tělesný, vnější. „Corporeal“ označuje povahu nebo fyzickou existenci těla; „corporal“ označuje jeho exteriér nebo jeho koordinaci s nějakým jiným tělem. Proto hovoříme o „corporeal hereditaments“ (zůstavitelný movitý majetek), ale o „corporal punishment“ (tělesný trest), „corporal touch“ (tělesný dotyk), „corporal oath“ (přísaha přiložením ruky), atd.

Corporeal hereditaments. Viz hereditaments.

Corporeal property. Hmotný majetek. Takový, který působí na smysly, lze jej vidět a lze s ním manipulovat, na rozdíl od nehmotného majetku, který nelze vidět ani s ním nelze manipulovat a který existuje pouze v úvahách. Tak např. dům je hmotný, ale roční renta, splatná za jeho obývání, je nehmotná. Hmotný majetek, je-li movitý, je schopen skutečného předání; je-li nemovitý, může být vydána jeho držba. Nehmotný majetek však takto být předán nemůže, k jeho předání musí být existovat určité další prostředky, z nichž nejuživanější je písemná smlouva.

V římském právu byl rozdíl mezi věcmi hmotnými a nehmotnými založen na hmatu; pouze hmatatelné předměty byly považovány za hmotné. V moderním právu jsou všechny věci, které mohou být vnímány některým ze smyslů, nazývány hmotnými, třebaže obecně vymezení tohoto pojmu obsahuje pouze to, čeho se lze dotknout a co lze vidět.

Corpore et animo. Lat. Tělem i duší. Fyzickým aktem i duchovním záměrem.

Corps diplomatique. Diplomatický sbor. V mezinárodním právu velvyslanci a diplomatické osoby u dvora nebo v hlavním městě.

Corpse. Mrtvola. Mrtvé lidské tělo.

Corpus. Lat. Tělo. Seskupení nebo masa (lidí, zákonů nebo věcí); tělesná substance, na rozdíl od rozumové koncepce; jistina nebo kapitál, na rozdíl od úroku nebo výnosu. Hlavní orgán nebo ředitel trustu.

Podstatná nebo nesporná skutečnost, na rozdíl od té, která je dvojsmyslná a nejednoznačná. *Corpus delicti* je důkaz o tom, že byl skutečně spáchán delikt.

Fyzický akt jakéhokoli druhu (na rozdíl od *animus* neboli pouhého úmyslu) na straně toho, kdo si přeje získat věc, kterým získá fyzickou schopnost vykonávat nad ní svou moc, kdykoli si přeje. Výraz „corpus“ se v tomto smyslu často vyskytuje v kontinentálním právu.

Jako důkaz spočívá v prokázání skutečnosti, že existuje objekt trestného činu (mrtvé tělo v případě vraždy), který je výsledkem trestného jednání nějaké osoby. V některých jurisdikcích může být připuštěn důkaz přiznáním žalovaného v první instanci teprve poté, co byly nabídnuty vedlejší důkazy. Downey v. People, 121 Colo. 307, 215 P.2d 892. V jiných státech je dokazování příznámím v první instanci přípustné. Viz *Corpus delicti*, níže.

Corpus comitatus. Hrabství. Podstatná část hrabství, na rozdíl od jeho části nebo určitého místa v něm.

Corpus corporatum. Korporace; právnická osoba, jiná než municipální.

Corpus cum causa. „Osobu i případ“. Anglický writ, který byl vydáván kancléřským soudem a přikazoval dopravit jak osobu (*body*), tak i soudní zápis, týkající se případu (*cause*) vazala, odsouzeného pro dluhy, k Soudu královny lavice (king's bench) a tam jej ponechat, dokud nesplní to, co mu bylo uloženo rozsudkem.

Corpus delicti. Věc doličná. Předmět sloužící k dokázání trestného činu. Hmotná substance, na níž byl spáchán trestný čin, např. mrtvola zavražděného člověka, spálené zbytky podpáleného domu. V odvozeném smyslu objektivní důkaz nebo hmotný důkaz, že byl spáchán trestný čin. „Corpus delicti“ zločinu je jádro, základ nebo podstata trestného činu, který obvykle obsahuje dva prvky: jednání a trestné působení tohoto jednání. State v. Edwards, 49 Ohio St.2d 31, 358 N.E.2d 1051, 1055.

Corpus pro corpore. Ve starých soudních zápisech „tělo za tělo“. Věta, která vyjadřovala odpovědnost *manu captors* (viz tam) neboli těch, kdo složili kauci.

Corpus humanum non recipit aestimationem. Lidské tělo nepřipouští ocenění.

Corpus juris. Soubor zákonů. Pojem, užívaný k označení knihy, obsahující několik sbírek zákonů. Jsou dvě základní sbírky, které se tak nazývají; *Corpus Juris Civilis* a *Corpus Juris Canonici*. Také název encyklopedického přehledu principů amerického práva; např. *Corpus Juris Secundum*.

Corpus Juris Canonici. Sbírká kanonického práva. Kompilace kanonického práva, obsahující dekrety a předpisy římské církve, tvořící soubor církevního práva této církve.

Corpus Juris Civilis. Sbírká norem římského práva. Systém římského práva, kompilovaný a kodifikovaný pod vedením císaře Justiniana v letech 528–534. Tato sbírka obsahuje 4 části: *Codex Iustinianus*, *Digesta seu Pandectae*, *Institutiones seu Elementa*, *Novellae*. Tento název byl údajně poprvé použit pro tuto sbírku na počátku 17. století.

Correct attest. Osvědčení správnosti. Tato slova se uvádějí před podpisy bankovních ředitelů na zprávách, zpracovaných pro bankovní komisaře, jako potvrzení jejich pravdivosti a pravosti. Jsou rovněž užívána na prohlášeních osob, které z titulu svého úředního postavení stvrzují pravdivost dokumentu.

Corrected policy. Opravená pojistná smlouva. Pojistná smlouva, vyhotovená po vyšetření rizika za účelem opravy chybných údajů v dřívější pojistné smlouvě.

Correction. Náprava; nápravná výchova. Výchova, léčba a náprava provinilců za pomoci trestů na svobodě, propuštění na čestné slovo, podmíněného propuštění, poradenské služby atd. Viz také *Correctional system*.

Correctional institutions. Nápravná zařízení. Obecný pojem, označující vězení, trestnice, polepšovny a jiná místa pro nápravu a věznění.

Correctional system. Nápravný systém. Síť vládních orgánů, které se zabývají vězeními, trestnicemi, nápravnými ústavami a polepšovny; tento výraz se může vztahovat i na systém prominutí trestu a propuštění na čestné slovo.

Correction, house of. Nápravné zařízení. Vězení pro nápravu drobných nebo mladistvých delikventů.

Corrector of the staple. Správce tržiště. Ve starém anglickém právu úředník, který patřil k tržišti a který sepisoval a zaznamenával obchody, které tam byly uzavřeny.

Corregidor. Ve španělském právu smírčí soudce, který vyšetřoval různé přečiny a projednával civilní věci.

Correi. Lat. V kontinentálním právu spolukontrahenti.

Correi credendi. Spoluvěřitelé. V kontinentálním a skotském právu spoluvěřitelé; věřitelé *in solido*.

Correlative. Souvztažný. Vzájemný. Mající reciproční vztah v tom smyslu, že existence jednoho nezbytně předpokládá existenci druhého. *Otec a syn* jsou souvztažné pojmy, tak jako *nárok a povinnost*.

Correlative rights. Vzájemná práva. Tento výraz se vztahuje k doktríně, která se používá na vlastníky pozemků a jejich užívací práva k pozemkům, ve vztahu k právům majitelů pozemků sousedících nebo spodních, přilehlých k říčnímu břehu. Alameda County Water District v. Niles Sand & Gravel Co. Inc., 37 Cal. App. 3d 924, 112 Cal. Rptr. 846.

Correspondence. Korespondence; soulad. Výměna písemných sdělení. Dopisy, psané nějakou osobou, a odpovědi, psané tím, komu byly dopisy adresovány. Vzájemná jednota věcí.

Correspondence audit. Korespondenční revize účtů. Revize účtů, provedená daňovou službou (Internal Revenue Service) za použití pošty. Obvykle píše I.R.S. plátcí daní, žádajícím o prověření určité úlevy nebo výjimky. Jediné, co se vyžaduje od plátce daní, je vyplnění zvláštního formuláře nebo převod kopií zápisů, případně jiná pomoc.

Correspondent. Korespondent; obchodní partner. Firma s cennými papíry, banka nebo jiná finanční organizace, která běžně poskytuje služby jiné firmě v místě nebo na trhu, kam tato druhá firma nemá přímý přístup. Firmy s cennými papíry mohou mít partnery v cizích zemích nebo na burzách, jejichž členy nejsou. Banka, která působí pro jinou banku jako agent při poskytování služeb; např. udržováním vkladové rovnováhy pro banku v jiném městě.

Correspondent bank. Viz Correspondent.

Corroborate. Potvrdit; dosvědčit. Posílit; dodat váhy nebo věrohodnosti věci dodatečnými a potvrzujícími fakty nebo důkazy. Výpověď svědka je potvrzena, prokáže-li se, že odpovídá výpovědím nějakých dalších svědků nebo se shoduje s dalšími skutečnostmi, jinak známými nebo zjištěnými. Viz Corroborating evidence.

Corroborating evidence. Podpůrné důkazy. Dokazování, které je doplňkové ve vztahu k tomu, které již bylo provedeno, a směřuje k jeho podpoře či potvrzení. Dodatečné dokazování odlišného charakteru ve stejné věci. Edwards v. Edwards, Tenn. App., 501 S.W.2d 283, 289. V některých jurisdikcích se příkládá velká váha podpůrnému svědectví spolupachatele. People v. Baker, 16 Ill.2d 364, 158 N.E.2d 1.

Corrupt. Zkažený; zkazit. Zničený; pokažený; zpustlý; znehodnocený; morálně degenerovaný. Je-li tohoto výrazu užito jako slovesa, znamená zkazit něčí dobrou morálku a pevné zásady.

Corruption. Korupce. Čin, provedený s úmyslem poskytnout nějakou výhodu, neslučitelnou s úředními povinnostmi a s právy ostatních. Čin úřední nebo pověřené osoby, která nezákonně a nespravedlivě využije svého postavení nebo funkce k obstarání nějakého prospěchu pro sebe nebo pro jiného, v rozporu s právy a povinnostmi ostatních. Viz Bribe; Extortion.

Corruption of blood. Bezectnost plynoucí ze ztráty občanských práv. V anglickém právu důsledek ztráty cti a občanských práv, spočívající v tom, že odsouzená osoba nemohla ani zdědit pozemky nebo jiné dědictví po svém předku, ani si ponechat to, co již zdědila, ani je odkázat svému dědici, protože její krev považuje zákon za zkaženou. Avery v. Everett, 110 N.Y. 317, 18 N.E. 148. Tento institut byl zrušen zákony St. 3 & 4, Wm. IV, c. 106, a 33 & 34 Vict., c. 23, a v Americe není znám. Const. U.S. (Ústava USA) čl. III, § 3.

Corruptly. Podvodně, úplatně. Je-li tohoto výrazu užito v zákoně, pak obecně znamená nekalý záměr získat nějakou finanční nebo jinou výhodu.

Corrupt motive doctrine. Doktrína nečisté pohnutky. Doktrína, uplatňovaná při posuzování trestného činu, jako je úplatkářství, pro vymezení pohnutky daru nebo platby.

Corrupt practices acts. Zákony o podvodných praktických. Federální a státní zákony, stanovící pravidla pro příspěvky a vydání na volební kampaně, včetně požadavků na jejich zveřejnění. 2 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 231 a násl.

Corselet. Korzet; krunýř. Starobylé brnění, které pokrývalo tělo.

Corse-present. Dar od mrtvého. Ve starém anglickém právu pohřební poplatek, kterému se tak říkalo, protože podle tehdejšího zvyku, když byl po úmrtí nějakého člověka splatný pohřební poplatek, byl nejlepší nebo téměř nejlepší kus dobytka nabídnut nebo darován knězi a veden spolu s mrtvým. Ve Walesu se platil dar od mrtvého při úmrtí duchovního, a to biskupovi diecéze, což bylo zrušeno zákonem 12 Anne St. 2, c. 6. 2 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 345.

Corsned. V saském právu „prokleté sousto“. Druh ordálu (božího soudu), užívaný mezi Sasy, který byl vykonán

pozřením kusu chleba, nad nímž kněz pronesl určité zaklínadlo. Jestliže je obžalovaný bez problémů snědl, byl prohlášen nevinným; jestliže mu však uvízl v hrdle, bylo to považováno za důkaz jeho viny. 4 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 345.

Cortis. Dvůr či dvorek před domem.

Cortarium or cortarium. Ve starých zápisech dvořek, sousedící s venkovskou farmou.

Corvée. Robota. Ve francouzském právu bezplatná práce, vyžadovaná od vesnic nebo komunit, zejména při opravách cest či stavbách mostů.

Corvée seigneuriale. Robota na panském. Služby, kterými byli poddaní povinováni vůči lordovi.

Cosa juzgada. Rozhodnutá věc. Ve španělském právu rozhodnutá věc či otázka (*res judicata*).

Cosas comunes. Společné věci. Ve španělském právu pojem, odpovídající pojmu *res communes* v římském právu, a označení věcí, jež jsou přístupny rovnému a společnému užívání všemi osobami a nemohou být omezeny soukromým vlastnictvím, např. vzduch, moře a voda v tocích.

Cosbering. Viz Coshering.

Cosduna. Ve feudálním právu poplatek nebo daň.

Cosen, cozen. Ve starém anglickém právu podvést.

Cosenage. (Psáno také „Cosinage“, „Cousinage“). Příbuzenství. Ve starém anglickém právu writ, který byl poskytnut dědicovi, jestliže *tresail*, tj. otec *besail* neboli praděd, byl v okamžiku smrti připraven o dědičnou držbu pozemků a v držení pozemků se uvázala cizí osoba. 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 186. Pokrevní příbuzenství; příbuzenství; spřízněnost.

Cosening. Nečestné jednání. Ve starém anglickém právu delikt, uváděný ve starých knihách, znamenající nečestná jednání, ať už související se smlouvou či nikoli, pokud nemohla být správně pojmenována zvláštním názvem. Totéž, co *stellionatus* v kontinentálním právu. 4 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 186.

Coshering. „Hýčkání“. Ve starém anglickém právu neodvolatelná lenní výsada nebo obyčej, podle nichž mohl lord přespávat a hodovat v domech svých tenantů.

Cosigner. Spolusignatář. Osoba, která podepisuje listinu nebo dokument spolu s jiným, často beroucí na sebe závazky a poskytující záruku společně s dalším(i) závazným(i).

Cosmopathic. Přístupný abnormálnímu vědění nebo emoci, domněle z nadpřirozeného světa; používá se u léčebných metod.

Cost. Cena; náklad. Výdaj. Částka nebo protihodnota, která byla na něco vynaložena nebo za něco zaplacená či utracena. Viz také Actual cost; Costs; Net cost; Rate.

Cost accounting. Provozní účetnictví. Oblast účetnictví, která se zaměřuje na metodu a systém, užívaná pro shrnutí a analýzu výrobních a odbytových nákladů výrobků. Obsahuje metodu klasifikace, sumarizace, zápisu, vykazování a rozvržení skutečně vzniklých nákladů a jejich srovnání se stanovenými standardními náklady.

Oblast provozního účetnictví zahrnuje: účetnictví pracovních postupů a procesů, přímé a standardní provozní účetnictví.

Cost basis. Cenová základna. V účetnictví je cenou aktiv částka zaplacená v hotovosti za aktiva nebo majetek. Hodnota zaúčtovaná na aktiva ve finančním výkazu. Užívá se při určování kapitálových zisků nebo ztrát.

Cost bond. Viz Costs, níže.

Cost contract. Viz Cost-plus contract, níže.

Cost depletion. Odhad spotřebování podstaty metodou nákladů. V účetní evidenci a zdaňování je to odhad čerpání při těžbě ropy, uváděný bez předložení skutečného zjištění nebo procentuálního vyčíslení. Magale v. U.S., 118 Ct. Cl. 183, 93 F. Supp. 1004.

Cost of completion. Náklady na splnění smlouvy. Rozsah náhrady škody v případě žaloby pro nedodržení smlouvy.

Imputed cost. Hypotetický náklad. Hodnotu vyjadřující náklad, který je odvozen z jiných faktorů nebo založen na jiných faktorech, než jsou skutečné nákladové záznamy; rozpočtovaný náklad.

Marginal cost. Marginální náklady. Zvýšení nebo snížení celkových nákladů, které se materializuje jako výsledek změn ve výrobě.

Replacement cost. Náhradní cena. Metoda ocenění při určování hodnoty dosazením podobného majetku. Viz také Replacement cost.

Unit cost. Kalkulační jednice. Náklady na jedinou jednotku výroby nebo služby. Celkové náklady dělené počtem jednotek.

Variable costs. Variabilní náklady. Náklady, které se v úhrnu mění se změnami ceny produkce.

Cost and freight (C.A.F.). Cena včetně dovozného. Udaná prodejní cena obsahuje cenu zboží a dovozní, ne však pojištění nebo zvláštní poplatky.

Co-stipulator. Spolukontrahent.

Cost of capital. Kapitálová hodnota. Roční procento, které musí veřejně prospěšná společnost získat, aby udržela úvěr, vyplatila zisk majitelům podniku a zajistila přitažlivost kapitálu v míře postačující uspokojení budoucích potřeb. Vyžaduje výpočet úroku, který společnost musí zaplatit na vypůjčený kapitál (dluh), a nákladů na to, aby byli přilákáni investoři a bylo jim zaplacené za kmenové nebo preferenční akcie. Millinocket Water Co. v. Maine Public Utilities Com'n, Me., 515 A.2d 749, 751.

Cost of living clause. Doložka o životních nákladech. Ustanovení, většinou v pracovních smlouvách a také v některých důchodových a penzijních programech a v programech nemocenského, poskytující automatickou kompenzaci nebo zvýšení dávek, vázané určitým způsobem na růst životních nákladů. Životní náklady jsou obvykle poměřovány Indexem spotřebních cen (Consumer Price Index — C.P.I., viz tam). Může také existovat v případě určitých dlouhodobých pronájmů, kde je například zvýšení poplatků je vázáno na C.P.I.

Cost-plus contract. Smlouva na výrobní náklady s přírůžkou. Smlouva, podle níž je v ceně výrobku nebo práce vedle skutečných nákladů zakalkulován i přiměřený zisk. Smlouva, která stanoví výši, která bude zaplacená dodavatelé zpravidla na základě materiálových nákladů a práce, plus dohodnuté procento jako zisk.

Takových smluv se užívá, když výrobní nebo konstrukční náklady nejsou známy nebo jsou jen obtížně předem vyčíslitelné.

Costs. Náklady řízení. Peněžní náhrada, přiznaná úspěšné straně (a hrazená stranou, která prohrála) na pokrytí jejich výdajů v souvislosti se žalobou nebo obhajobou. U federálních soudů jsou náklady přiznány straně, která vítězně obstála, jako samozřejmost, ledaže soud nařídí jinak; také výslovně uvedené poplatky a určité výlohy soudu mohou být uloženy jako náklady. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 54(d); Fed. R. App. P. (Federal Rules of Appellate Procedure — Federální pravidla pro odvolací řízení) 39; 28 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 1920. „Náklady řízení“ zpravidla neobsahují palmáre advokátům, ledaže je toto plamáre zákonem označeno jako soudní náklady nebo je zákonem dovoleno, aby bylo uhrazeno jako náklady řízení v daném případě.

Poplatky a taxy, které jsou podle zákona placeny soudům nebo některým jejich úředníkům, a jejichž výše je stanovena zákonem nebo jednacím řádem; např. poplatky za podání a doručování. Viz také Closing costs; Fee; Security for costs; Service charge.

Bill of costs. Vyčíslení nákladů. Ověřené, specifikované vyčíslení nákladů řízení.

Cost bond, or bond for costs. Kauce na náklady. Kauce, poskytnutá stranou ve sporu k zajištění případné platby takových nákladů, které jí mohou být uloženy. Kauce, která může být vyžadována na straně, která podává odvolání v civilním sporu; např. Fed. R. App. P. (Federal Rules of Appellate Procedure — Federální pravidla pro odvolací řízení) 7. Účelem kauce je pokrýt náklady odvolatele v případě potvrzení rozsudku.

Costs de incremento. Zvýšené náklady, zvýšení nákladů. Náklady, stanovené soudem nádavkem k těm, které určila porota.

Costs of collection. Inkasní náklady. V přesném slova smyslu náklady, spojené s úsilím vybrat peníze, např. inkasovat dlužní úpis; avšak je-li užíván ve vztahu k těmto úpisům, je tento výraz synonymem palmáre pro advokáta. Obvykle je v úpisech ustanovení s takovým účinkem. Tento výraz se nevztahuje k nákladům řízení, hrazeným ze zákona.

Costs of the day. Náklady dne. Náklady, které vznikly při přípravě na soudní projednávání věci v určitý den (*day*), spočívající v odměnách svědkům ap.

Costs to abide event. Náklady na odvolání. Vydá-li odvolací soud příkaz, kterým se ruší rozsudek a přiznávají „costs to abide the event“, pak má příkaz na mysli náklady na odvolání; takže má-li odvolatel s konečnou platností věci úspěch, je oprávněn uvedené náklady požadovat.

Final costs. Konečné náklady. Náklady, které mají být zaplacené na konci sporu. Povinnost platit tyto náklady závisí na konečném výsledku sporu.

Indirect costs. Nepřímé náklady. Náklady, které lze těžko ztotožnit s výrobou určitého zboží nebo poskytováním služeb, spíše je lze aplikovat na výrobní činnost všeobecně, např. režijní dotace na obvyklou a administrativní činnost.

Interlocutory costs. Prozatímní náklady. Náklady, které vznikly při jednání v jednotlivých stádiích sporu, na rozdíl od nákladů konečných; např. poplatek za podání.

Security for costs. Jistota na náklady řízení. Jistota, kterou může žalovaný ve sporu požadovat od žalobce, který nespádá pod jurisdikci soudu, na zaplacení takových nákladů řízení, které mohou být příznány žalovanému. *Viz také* Cost bond, *výše*.

Statutory costs. Náklady řízení, vyplývající ze zákona. Náklady, přiznané různým stadiím sporu, které jsou pevně stanoveny zákonem. Slovo „náklady“ se obecně vztahuje na zákonné odměny, na něž mají nárok úředníci, svědkové, porotci a další za služby poskytnuté v řízení, které mají být podle zákona požadovány a zahrnuty do rozsudku. *Terry v. Burger*, 6 Ohio App.2d 53, 216 N.E.2d 383. *Viz např.* 28 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 1920.

Taxation of litigation costs. *Viz* Taxation; také Costs, obecně, *výše*.

Variable costs. Proměnné náklady. Náklady, které se rychle mění v úzké souvislosti se změnami v objemu výroby.

Costs, insurance and freight (C.I.F.). Náklady, pojištění a dovozní. Uvedená prodejní cena, která obsahuje náklady na zboží, dovozní a pojištění.

Costumbre. Ve španělském právu obyčej; nepsané právo, které se prosadilo užíváním po dlouhé časové období.

Co-sureties. Společné záruky. Dvě nebo více záruk, zajišťujících závazek.

Cotenancy. Společná pozemková držba. Pozemková držba z několika různých titulů, ale s jednotou držby, nebo spoluvlastnictví. Pojem je dost široký, aby obsahoval jak „tenancy in common“, tak „joint tenancy“ (*viz* Tenancy).

Coterelli. Loupežníci. Dříve sorta venkovanů, kteří stáli mimo zákon; loupežníci.

Coterellus. Chalupník. Ve feudálním právu chalupník; poddanský tenant, který měl pouze nevolnickou pozemkovou držbu; jeho osoba, potomstvo a schopnosti byly k dispozici podle lordovy vůle. „Coterellus“ tedy zaujímal méně výhodné postavení než „cotarius“, protože ten měl v držbě pozemek s lenním břemenem.

Coterie. Kotérie; klika. Exkluzivní asociace nebo skupina lidí, tvořící uzavřený kruh. Původ tohoto pojmu byl čistě obchodní a znamenal asociaci, v níž každý člen plnil svou úlohu a nesl podíl na zisku i ztrátě.

Cotland. Ve starém anglickém právu pozemek v držbě chalupníka, ať už ve formě lenního břemene nebo nevolnické držby.

Cotsethla. Ve starém anglickém právu nevelké sídlo nebo obytný dům, patřící k malé farmě.

Cotsethland. Sídlo nebo chalupa s pozemkem, který k ní patří.

Cotsetus. Chalupník neboli držitel chalupy, který měl nevolnickou pozemkovou držbu a byl povinován prací pro lorda.

Cottage. Chalupa. Obydlí dělníka na farmě nebo malého farmáře. Malý prázdninový dům. V anglickém právu malé obydlí, k němuž nepatřila žádná půda.

Cottier tenancy. Pronajímání půdy v Irsku, založené písemnou smlouvou, za následujících podmínek: nájem sestává z chalupy a nanejvýše půl akru půdy; nájemné nepřevyšuje částku, která se stanoví každoročně; nájem nebude delší než jeden měsíc najednou; pronajímatel bude udržovat dům v dobrém stavu.

Cotton notes. Potvrzení, vystavené pro každý žok bavlny, přijatý k uskladnění ve veřejném skladě.

Cotuchans. Sedláci. Výraz, užívaný v Domesday Book (tj. v pozemkové knize Anglie z roku 1086) pro označení rolníků, malých sedláků, zemědělských dělníků.

Couchant. Ležící, lehající; krčící se při zemi. *Couchant and levant* (lehající a vstávající) je výraz, používaný pro zvířata, neoprávněně se zdržující na jiném pozemku, než je pozemek jejich vlastníka, na jednu noc nebo déle. 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 9.

Coucher or courcher. Faktor, který setrvává kvůli obchodu v zahraničí; také společná kniha, ve které korporace atd. registrují své smlouvy.

Coulisse. „Okapová burza“ (tj. pouliční burza v neznámenaných cenných papírech) v Paříži.

Council. Zasedání; rada. Shromáždění osob za účelem dohody o opatřeních státní nebo obecní politiky. Zákonodárný orgán ve správě měst nebo obcí. Zvláštní poradní orgán, který pomáhá exekutivě, tj. orgán určený k tomu, aby radil a pomáhal panovníkovi plnit výkonnou a soudcovskou funkci, případně obojí. *Viz také* City council; Legislative council; Metropolitan council.

Common council. Obecní rada. V americkém právu nižší nebo početnější součást zákonodárnyho sboru ve městě. V anglickém právu radní města Londýna. Také parlament byl kdysi nazýván „common council of the realm“ (obecní rada království).

Privy council. *Viz* tento pojem.

Select council. Zvláštní rada. Toto jméno bylo dáno v některých státech horní sněmovně nebo části městské rady.

Council of conciliation. Smírčí rada. V Anglii poskytl zákony 30 & 32 Vict., c. 105, Koruně pravomoc udělovat povolení pro vytváření smířčích a rozhodčích rad, složených z určitého počtu mistrů a dělníků v živnosti či zaměstnání, majících oprávnění projednávat a rozhodovat všechny otázky mezi mistry a dělníky, které jim mohly být předloženy oběma stranami, pokud se týkaly určitého obchodu nebo výroby a nemohly být řešeny jinak. Rady měly pravomoc obrátit se na soud, aby prosadil splnění jejich rozhodnutí. Členové byli voleni osobami, které se zabývaly živností.

Council of Legal Education. Rada pro právní výchovu. Orgán, složený ze členů anglické advokacie, který spravuje advokacii. Projednává stížnosti proti advokátům a sestavuje zprávy o svých zjištěních s doporučením pro starší soudce právnícké koleje v Londýně (Inn of Court), jejímž je advokát členem, která jediná může ve věci jednat. Založena roku 1852.

Council of the north. Rada severu. V Anglii soud, který byl založen Jindřichem VIII. v roce 1537, aby vykonával soudnictví v hrabství Yorkshire a čtyřech dalších severních hrabstvích. Pod předsednictvím Stratfordu vykazoval soud velkou přísnost, hraničící, jak se tvrdí, s krutostí. Byl zrušen zákonem 16 Car. I, tedy stejným zákonem, který zrušil Hvězdnou komoru (Star Chamber).

Counsel. Právní zástupce; rada. Advokát nebo právní zástupce (*viz* Attorney; Counsellor).

Rada nebo pomoc, poskytnutá jednou osobou osobě druhé ohledně právní otázky, navrženého postupu, nároku nebo sporu. *Viz také* Counsel, right to.

Slova „counsel“ a „advise“ (obojí znamená rada) mohou být, a často také jsou, užívána v trestním právu k označení jednání osoby, která sice ve skutečnosti nespáchala trestný čin, ale úmyslně k němu přispěla nebo způsobila, že byl spáchán. *Viz* Accomplice; Aid and abet.

Viz také Legislative counsel; Of counsel.

Junior counsel. Mladší právní zástupce. Mladší právní zástupce, působící na téže straně ve sporu nebo právní zástupce nižšího postavení nebo hodnosti, který je pověřen méně důležitými částmi přípravy soudního přelíčení nebo sporu.

Counsellor. Právní zástupce. Advokát, právník. Člen právnícké profese, který poskytuje právní rady a vyřizuje právní záležitosti klienta, včetně případného zastupování v civilním, trestním nebo správním řízení.

Counsel of record. Registrovaný právní zástupce. Advokát, jehož jméno je uvedeno v seznamu právních zástupců.

Counsel, right to. Právo na obhájce. Ústavní právo osoby obžalované z trestného činu na obhájce jmenovaného soudem, jestliže není finančně schopna sjednat si soukromého obhájce; zaručené VI. a XIV. Dodatkem k Ústavě USA, jakož i soudním řádem (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení 44) a zákonem (18 United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA § 3006A). Toto právo existuje, pokud jde o těžké zločiny (*Gideon v. Wainwright*, 372 U.S. 335, 83 S. Ct. 792); trestné činy, kde hrozí trest vězení (*Argersinger v. Hemlin*, 407 U.S. 25, 92 S. Ct. 2006), a v případě řízení s mladistvými delikventy (*In re Gault*, 387 U.S. 1, 87 S. Ct. 1428). Rozsah tohoto práva sahá od okamžiku, kdy bylo proti obžalovanému jakoukoli formou (*formal charge, preliminary hearing, indictment, information, arraignment*) zahájeno soudní řízení (*Brewer v. Williams*, 430 U.S. 387, 97 S. Ct. 1232), přes vynesení rozsudku (*Mempa v. Rhay*, 389 U.S. 128, 88 S. Ct. 254) a odvolání (*Douglas v. California*, 372 U.S. 353, 83 S. Ct. 814). Neexistuje absolutní právo na jmenování obhájce v řízení po odsouzení. *Pennsylvania v. Finley*, 481 U.S. 551, 107 S. Ct. 1990, 95 L. Ed.2d 539. „Obhájce“ podle VI. Dodatku k Ústavě USA neznámá laickou osobu, nýbrž vztahuje se pouze na osobu oprávněnou provozovat právní praxi. *U.S. v. Grismore*, C. A. Colo., 546 F.2d 844, 847. *Viz také* Assistance of counsel; Critical stage; Effective assistance of counsel; Escobedo Rule; Miranda Rule; Public defender.

Count, v. Uvést žalobní body. Při přelíčení učinit prohlášení; uvést výčet; přednést důvody; vylíčit skutečnosti, zakládající žalobní důvody. Ústně vést při; uvádět důvody sporu u soudu; přednést nebo přečíst u soudu.

Count, s. Žalobní bod; obvinění. Při přelíčení žalobcova výpověď stran žalobních důvodů; separátní a nezávislý nárok. Výrazu se užívá také pro označení několika částí formální obžaloby, z nichž každá obsahuje obvinění z odlišného činu. *Fed. R. Crim. P.* (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 7(c)(1), 8. Obvyklý schematický prvek formální obžaloby. *Sanabria v. United States*, 437 U.S. 54, 69 n. 23, 98 S. Ct. 2170, 2181 n. 23, 57 L. Ed.2d 43.

Výrazy „count“ a „charge“ (obvinění), jsou-li užity v souvislosti s tvrzením ve formální obžalobě (*indictment*) nebo žalobě podané prokurátorem (*information*), jsou synonyma. *State v. Puckett*, 39 N.M. 511, 50 P.2d 964, 965.

Hrabě.

Common counts. Obecné žalobní body. Určité obecné body nebo formule, obsažené v žalobě na zaplacení peněžitého dluhu, které nejsou založeny na okolnostech individuálního případu, nýbrž jsou určeny k tomu, aby chránily před možnými odchylkami a aby umožnily žalobci využít v obecném rámci žaloby každého důvodu vzniku odpovědnosti, který může důkaz odhalit.

Různé formule žaloby *assumpsit*. V žalobě *assumpsit* jsou tyto body: na prodej a doručení zboží, nebo dohodu o prodeji zboží; na provedení práce; na zaplacení peněz; na přijetí peněz pro potřebu žalobce; na úrok; nebo na složení peněz na určeném účtě.

General count. Všeobecný žalobní bod. Takový, který stanoví obecně žalobcův nárok.

Money counts. Peněžní žalobní body. Druh obecných žalobních bodů, nazvaný podle jejich předmětu; patří sem bod *indebitatus assumpsit* ohledně peněz půjčených a vyplacených předem, peněz zaplacených a vynaložených a peněz přijatých, spolu s bodem *insimul computassent* neboli na složení peněz na určeném účtě.

Omnibus count. Bod, který kombinuje v jednom všechny peněžní body s bodem na prodej a dodání zboží, díla a práci a určený účet.

Several counts. Několik žalobních bodů. Jestliže má žalobce několik různých žalobních důvodů, může je spojit do jediné žaloby podle určitých pravidel, stanovených zákonem. *Viz např.* *Fed. R. Civil. P.* (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 8(e).

Special count. Zvláštní žalobní bod. Na rozdíl od obecných bodů je to uvedení skutečných faktů určitého případu nebo bod, ve kterém je žalobcův nárok uveden s veškerými potřebnými podrobnostmi.

Countee. Ve starém anglickém právu nejvýznamnější poddanský úřad v době před Vilémem Dobyvatelem. Byl to *praefectus* (správce) nebo *praepositus comitatus* (hodnostář) a měl kontrolu a dozor nad hrabstvím, nyní však jeho pravomoc převzal šerif.

Countenance. Podpora. Ve starém anglickém právu důvěra; vážnost. Také povzbuzení; podpora a pomoc.

Counter, adj. Opačný. Stojící proti; antagonistický; odporující nebo jsoucí v rozporu; protikladný.

Counter-affidavit. Anti-affidavit. Přísežné prohlášení, učiněné a předložené v rozporu s přísežným prohlášením, které je základem nebo potvrzením návrhu či žádosti.

Counter-bond. Protizávazek. Závazek, který zajišťuje ručení. *Viz* counter-security, *níže*.

Counterclaim. *Viz* tento pojem.

Counter-deed. Antidokument. Tajný dokument, sepsaný notářem nebo pod soukromou pečeti, který ruší, zbavuje platnosti nebo mění dokument veřejný.

Counter-letter. Antilistina. Dodatečná listina s doložkou o zrušení platnosti, obvyklá v kontinentálním právu.

Je vyhotovena stranou, která převzala majetkovou listinu o bezpodmínečném převodu (*Deed absolute*), sloužící ovšem pouze jako záruka na peněžní půjčku, a v této antilistinně souhlasí s tím, že vrátí majetek proti zaplacení určité částky. Tyto dvě listiny společně představují to, co je v Louisianě známo jako „*antichresis*“ (viz tam).

Counter-mark. Druhá značka. Značka, umístěná na zboží již označeném; také několik značek umístěných na zboží, patřících několika osobám, aby bylo zřejmé, že nesmí být otevřeno bez přítomnosti všech majitelů nebo jejich zástupců.

Counter-plea. Viz Plea.

Counter-security. Protizáruka. Záruka poskytnutá tomu, kdo vstoupil do závazku nebo se stal ručitelem jiného; vyrovnávací pojistný závazek.

Counterclaim. Protinárok. Nárok, vznesený žalovaným jako odpor proti nároku žalobce nebo odpočet z něho. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 13. Je-li prosazen, pak anulují nebo snižují žalobcův nárok. Podle federální praxe a také ve většině jednotlivých států USA jsou protinároky buď povinné (vyžaduje se, aby byly uplatněny) nebo přípustné (uplatněné na základě volby žalovaného).

Protinárokem může být jakýkoli důvod k žalobě ve prospěch jednoho nebo více žalovaných nebo osoby, kterou žalovaný zastupuje, proti žalobci, proti osobě, kterou žalobce zastupuje, nebo proti žalobci a jiným osobám, o nichž se tvrdí, že jsou odpovědné. New York C.P.L.R. § 3019(a).

Pokud jde o obsahové náležitosti protinároku podle Federálních pravidel pro civilní řízení (Federal Rules of Civil Procedure), viz Complaint. *Srov.* Cross-claim. Viz také Offset; Recoupment; Set-off; Transaction or occurrence test.

Compulsory counterclaim. Povinný protinárok. Obhajoba uplatní jako protinárok každý nárok, který v době obhajoby má žalovaný vůči protistraně, pokud vyplývá z obchodu nebo události, která tvoří skutkovou podstatu nároku protistrany a nevyžaduje pro rozhodnutí soudu přítomnost třetích osob, nad nimiž soud nemá jurisdikci. Obhajoba však nemusí uplatnit protinárok, jestliže (1) v době, kdy řízení započalo, byl nárok předmětem jiného probíhajícího řízení, nebo (2) protistrana podala žalobu připojením nebo jiným postupem, kterým soud nezískal jurisdikci vydat osobní rozhodnutí o tomto nároku. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 13(a).

Aby šlo o povinný protinárok, musí být logicky spojen s původním nárokem a vyplývat z téže skutkové podstaty, na jaké je založen původní nárok. Protinárok musí obsahovat mnoho stejných konkrétních sporných právních otázek nebo stejně základní kontroverze mezi stranami. *Tasner v. Billera*, D. C. Ill., 379 F. Supp. 809, 813. Viz také Transaction or occurrence test.

Permissive counterclaim. Přípustný protinárok. Obhajoba může uplatnit jako protinárok každý nárok vůči protistraně, který nevyplývá z obchodu nebo události, které tvoří skutkovou podstatu nároku protistrany. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 13(b).

Counterfeit. Padělat. Falšovat; napodobit nebo okopírovat, neoprávněně a s úmyslem oklamat nebo pod-

vést, vydáváje kopii za originál nebo padělanou věc za věc pravou. Nejčastěji se tento výraz používá k označení podvodného a trestného padělání peněz nebo cenových papírů. 18 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA) § 471 a násl. Padělání v obecně mluvě znamená vytváření falešné představy; padělání listiny znamená její falšování; a v nejšířším slova smyslu znamená neoprávněně zhotovení kopie s úmyslem oklamat nebo podvést vydáváním kopie za originál nebo pravou věc. *Smith v. State*, 7 Md. App. 457, 256 A.2d 357, 360, 361. Viz také Bootlegging; False making; Falsify; Forgery; Gray market goods; Imitation.

Counterfeit coin. Padělaná mince. Mince, která není pravá, ale podobá se jí nebo je zjevně určená, aby se podobala pravé minci nebo byla za takovou vydávána, včetně pravé mince, upravené nebo pozmeněné tak, aby byla podobná minci vyšší hodnoty nebo byla za ni vydávána.

Counterfeiter. Penězokaz; falšovatel. Ten, kdo nezákonně udělá falešnou minci z napodobeniny pravého kovu nebo padělá oběživo nebo písemný dokument, podobný tomu, který je zákonný a pravý, s úmyslem oklamat a podvést druhého.

Counter-feisance. Falšování. Zhotovení padělků.

Counter letter. Antilistina. Dohoda o vrácení majetku, jestliže byl převeden listinou o bezpodmínečném převodu (*Deed absolute*) za tím účelem, aby sloužil pouze jako záruka.

Countermand. Odvolání; zrušení. Změna nebo zrušení příkazů, oprávnění nebo instrukcí, vydaných dříve. Může být výslovné nebo nepřímé; o výslovné odvolání jde, když jsou příkazy nebo instrukce již vydané výslovně zrušeny nebo odvolány; o nepřímé odvolání jde, jestliže chování strany je neslučitelné s další existencí příkazu nebo nařízení, *např.* je-li vydán nový příkaz, který odporuje dřívějšímu.

Counteroffer. Protinabídka. Sdělení ze strany toho, komu byla původně učiněna nabídka, vůči tomu, kdo nabídku učinil, vztahující se k téže věci jako původní nabídka a navrhuující náhradní obchod, odlišný od toho, který nabízel nabídka původní. *Thurmond v. Wieser*, Tex. App. 10 Dist., 699 S.W.2d 680, 681. Sdělení ze strany toho, komu byla učiněna nabídka, mající právní účinky odmítnutí původní nabídky a učinění nové nabídky oferentovi. Restatement, Second, Contracts, (Restatement, Druhá část, Smlouvy) § 59. Ustanovení U.C.C. (Uniform Commercial Code — Jednotný obchodní zákoník) § 2-2071(1)(2) modifikuje tuto zásadu smluvního práva, pokud se týče prodeje zboží, a stanoví, že „dodatečné podmínky mají být interpretovány jako návrhy na dodatek ke smlouvě“.

Counterpart. Stejnopis. V majetkových převodech je tak nazývána shodná část listiny; duplikát nebo kopie. Jestliže je převodní listina, *např.* smlouva nájemní, vyhotovena několikrát, tj. je-li zhotoveno několik vzájemně zaměnitelných kopií nebo duplikátů, pak ta, která je vyhotovena cedentem, je obvykle nazývána „originál“ a zbytek jsou stejnopisy, i když, vyhotoví-li všechny strany každou část, stávají se všechny originály. Viz Duplicate.

Counterpart writ. Duplikátní writ. Kopie originálního writu, který je na základě zmocnění vydán v jiném hrabství, je-li dána jurisdikce soudu ve věci, z důvodu té

skutečnosti, že někteří ze žalovaných mají bydliště v hrabství nebo jsou v něm vypátráni.

Counter-rolls. Duplikátní spisy. V anglickém právu spisy, které mají šerifové založeny u koronerů a které obsahují podrobnosti jejich řízení, jakož i podrobnosti odvolání, vyšetřování atd.

Countersign. Identifikační značka; stvrdit. Jako podstatné jméno znamená podpis tajemníka nebo jiného podřízeného úředníka na listině, podepsané vedoucím nebo nadřízeným, jako potvrzení autenticity. Viz také Attestation.

Jako sloveso znamená podepsat se dodatkem k podpisu někoho jiného, pro osvědčení autenticity, kontrahovat.

Counter-signature. Viz Countersign.

Countervail. Vyvážit. Vyrovnat; použít proti něčemu stejnou sílu nebo účinnost. Kompenzovat nebo sloužit jako ekvivalent nebo náhrada.

Countervailing equity. Viz Equity.

Countervail livery. Rovnat se odevzdání majetku. V common law bylo postoupení („release“, viz tam) formou převodu nemovitosti, pokud právo k ní měla jedna osoba, ale skutečnou držbu měla osoba druhá; o držbě se v takovém případě říkalo, že se rovná odevzdání majetku, to znamená, že držba nahrazovala veřejně a známě odevzdání držby, vyžadované v jiných případech, a činila je nadbytečným.

Counteur. Obhájce. V době Edwarda I. obhájce; také býval nazýván *Nurrator* a *Serjeant-Counteur*. Viz Countors.

Countez. Franc. pr. „Počítejte“ nebo „spočítejte“. Ve staré praxi pokyn, který formálně dával úředník soudu soudnímu vyvolavači poté, co byli členové poroty vzati do přísahy, aby je spočítal („number“); jak uvádí Blackstone, v jeho době se říkalo dobrou angličtinou „count these“ (spočítejte je). 4 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 340, pozn. (u).

Countors. Obhájci. Advokáti nebo právníci vyššího řádu, jejichž služby si lidé zajišťují, aby obhájovali jejich pře a vystupovali v jejich zájmu u soudu, a to za odměnu.

Country. Země; venkov. Území, obydlené nezávislým národem či lidem neboli obyvateli tohoto území. V původním smyslu „country“ znamená obyvatelstvo, národ, stát nebo vládu, mající držbu a panství nad územím.

Venkovské (*rural*) oblasti, na rozdíl od oblastí městských (*urban*).

Country whence he came. Země, odkud pochází. Podle zákona, upravujícího deportaci cizinců, znamená tento výraz zemi, kde se cizinec narodil, pokud nezískal někde jinde domicil. Immigration Act (Zákon o přistěhovalectví) 1924, § 13; *Schenck ex rel. Capodilupo v. Ward*, C.C.A. Mass., 80 F.2d 422, 426. Ale deportace do „země, odkud cizinec pochází“, by byla dodržena, i kdyby cizinec byl navrácen pod politickou nadvládu v exilu a pod dohled země, odkud pochází. *Delany v. Moraitis*, C.C.A. Md., 136 F.2d 129–133.

County. Okres nebo hrabství. Největší územní jednotka místní správy ve státě. Její pravomoci a význam se mění stát od státu, a dokonce i v rámci jednoho státu.

V některých státech Nové Anglie existují hlavně pro výkon soudnictví. V Louisianě je ekvivalentní jednotka nazývána „parish“ (farnost). Hrabství jsou považována v některých jurisdikcích za municipální korporace a někdy bývají nazývána nedobrovolné municipální korporace. V jiných případech, ve snaze činit rozdíl mezi těmito dvěma, se má za to, že hrabství jsou úřadovny nebo politickými pododděleními státu pro účely správy a nikoli, jako municipální korporace, spojení obyvatel určitého regionu pro účely místní správy. O hrabstvích se také říká, že jsou to pouhé quasi korporace. *Jefferson County ex rel. Grauman v. Jefferson County Fiscal Court*, 274 Ky. 91, 118 S.W.2d 181, 184.

Body of the county. Hrabství jako celek. Celé hrabství, na rozdíl od nějakého určitého místa v rámci hrabství, hrabství, pokládané za územní celek.

County affairs. Záležitosti hrabství. Záležitosti, týkající se hrabství v jeho organické a společenské funkci a zahrnuté do jeho správní nebo korporativní moci.

County attorney. Zástupce hrabství. Právní zástupce, jehož služeb využívá hrabství, aby je zastupoval ve věcech civilních; v mnoha hrabstvích také prokurátor hrabství, zastupující obžalobu.

County auditor. Revizor účtů (auditor) hrabství. Úředník, jehož povinností je revize účtů a účetních dokladů hrabství.

County board. Úřad hrabství. Administrativní orgán, který spravuje hrabství.

County board of equalization. Rada hrabství pro vyrovnání. Orgán, vytvořený pro účely rovnoměrného rozložení majetkových hodnot, podléhajících zdanění.

County board of supervisors. Rada inspektorů hrabství. Orgán městských úředníků, kteří jednají ve službách a v zastoupení hrabství ve věcech, které jsou jim svěřeny zákonem.

County bonds. Obligace hrabství. V širším smyslu slova cenné papíry, vydané úředníky hrabství, za něž se platí odvodem v rámci zvláštního daňového okrsku bez ohledu na to, zda je či není totožný s hrabstvím.

County business. Podnikání hrabství. Veškeré podnikání, týkající se hrabství jako právnické osoby. Podnikání hrabství a další jeho obchody, spojené nebo propojené s obchody jiného hrabství, patřící do jurisdikce soudu komisařů hrabství.

County commissioners. Komisaři hrabství. Úředníci hrabství, pověřeni rozmanitými správními a výkonnými povinnostmi, ale hlavně správou finančních záležitostí hrabství, jeho policejních předpisů a jeho společného podnikání. Někdy jim místní zákony svěřují omezenou soudní moc. V některých státech se nazývají „supervisors“ (inspektoři).

County courts. Hrabské soudy. Pravomoc a jurisdikce hrabských soudů jsou upraveny ústavami a zákony jednotlivých států USA; některé tyto soudy mají v pravém slova smyslu správní nebo soudní funkce nebo kombinaci obou; některé mají pouze trestní jurisdikci nebo pouze civilní, případně obě; některé mají výlučnou jurisdikci, jindy je dána příslušnost několika soudů podle volby žalobce; jurisdikce může být navíc všeobecná nebo specifická.

V Anglii jsou hrabské soudy hlavními civilními soudy. *Viz County Courts Act* (Zákon o hrabských soudech), 1971.

County officers. Úředníci hrabství. Úředníci, jejichž obecná pravomoc a jurisdikce jsou vymezeny územím hrabství, ve kterém jsou jmenováni, kteří jsou jmenováni v určitém hrabství, pro určité hrabství a jejichž povinnosti se vztahují pouze na toto hrabství a jejichž prostřednictvím hrabství plní své obvyklé politické funkce. Veřejní úředníci, kteří zastávají úřady, obvykle zřizované pro organizaci hrabství a jejich správy, a kteří jsou vybíráni hrabstvím, aby je zastupovali v rámci řádného stálého výkonu veřejné moci při provádění určitých úkonů, jejichž plněním je hrabství pověřeno jménem veřejnosti.

County palatine. Název, který byl propůjčen určitým hrabstvím v Anglii, jejichž lordi se v dřívějších dobách těšili zvláštním privilegii. Mohli promíjet zradu, vraždy a hrdelní zločiny. Všechny writy a formální obžaloby se četly jejich jménem, jako v ostatních hrabstvích jménem krále; u všech deliktů se uvádělo, že byly spáchány proti jejich klidu, a nikoli, jako na jiných místech, *contra pacem domini regis*. Tato privilegia v moderní době téměř zmizela po vydání Judicature Act (Zákon o soudnictví) z roku 1925, § 18 a Courts Act (Zákon o soudech) z roku 1971.

County powers. Pravomoci hrabství. Pouze ty pravomoci, které jsou výslovně stanoveny zákonem nebo které nezbytně vyplývají z pravomocí, které jsou takto stanoveny.

County property. Majetek hrabství. Majetek, který je hrabství oprávněno nabýt, držet a prodat.

County purposes. Účely hrabství. Účely, které hrabství uplatňuje, jedná-li jako municipální korporace. Pokud jde o sazbu daní, jsou to všechny účely, pro které mohou být daně v rámci hrabství ukládány. Rozhodující pro určení, zda je daň ukládána pro účely hrabství je, zda je v pravém slova smyslu určena pro potřeby hrabství nebo zda je pro účely, které se dotýkají celého státu, a celý stát z nich bude mít užitek.

County road. Silnice v rámci hrabství. Silnice, která vede pouze na území hrabství a kterou je proto třeba rozlišovat od státní silnice, kterou je silnice vedoucí dvěma nebo více hrabstvími.

County-seat. Sídlo správy hrabství. Sídlo správy hrabství neboli hrabské město je hlavním městem hrabství, kde jsou umístěny hrabské budovy a soudy a kde probíhá podnikání okresu.

County supervisors. Viz County commissioners, výše.

County tax. Daň, vybíraná výlučně pro účely hrabství, ve vztahu k níž stát nemá žádná svrchovaná práva ani odpovědnost a která nemá žádnou souvislost s povinnostmi okresu vůči státu.

County-town. Hlavní město hrabství. Hrabské město; město, ve kterém je umístěno sídlo správy hrabství.

County warrant. Příkaz k výplatě, vystavený hrabstvím. Příkaz k výplatě, vystavený řádně zmocněným úředníkem hrabství, určený pokladníkovi hrabství a ukládající mu vyplatit z finančních prostředků hrabství určitou peněžní částku osobě v něm uvedené nebo doručiteli příkazu.

Foreign county. Cizí hrabství. Hrabství, mající soudní a samosprávnou organizaci oddělenou od organizace hrabství, kde jsou projednávány záležitosti, vznikající v prvním hrabství, i když obě mohou ležet v rámci téhož státu nebo země.

Coup d' état. Státní převrat. Politická akce k násilnému svržení existující vlády.

Coupled with an interest. Zainteresovaný podílem. Tento výraz v předpisech o zprostředkování má vztah k listině, v níž se stanoví, poskytuje nebo uděluje zprostředkovateli podíl na majetku, který je předmětem zprostředkování, na rozdíl od výnosů nebo zisku, plynoucích z výkonu zprostředkování.

Coupons. Kupony; poukázky. Poukázky na výplatu úroku a dividend, také ty části obchodní listiny, které mají být odděleny a které jsou důkazem o něčem, co souvisí se smlouvou a je uvedeno v listině. Obvykle jsou připojeny k potvrzení o půjčce, je-li úrok splatný v určitých lhůtách. Po zaplacení úroku jsou odštěpeny a odevzdány plátcům. Část obligace, splatná ke stanovenému datu, určená pro zaplacení úroku.

Kupony jsou písemné smlouvy na zaplacení určité peněžní částky ke stanovenému datu a jsou-li koncipovány a zhotoveny v takové formě a takovým způsobem, že mohou být odděleny od obligace nebo jiné listiny, k níž jsou obvykle připojeny, má se za to, že jsou převoditelné a že mohou být podkladem pro soudní při bez předložení obligací. Každý splatný kupon z převoditelné obligace je oddělitelným dlužním úpisem, odlišným od obligace nebo dalších kuponů, a dává vzniknout samostatnému žalobnímu důvodu. Thompson v. Perrine, 106 U.S. 589, 1 S. Ct. 564, 27 L. Ed. 298.

Coupon bonds. Kuponové obligace. Obligace, k nimž jsou připojeny kupony pro několik po sobě jdoucích úrokových splátek.

Coupon notes. Kuponové úpisy. Dlužní úpisy s připojenými kupony, přičemž kupony jsou poukázkami na úrok, napsané na zadní straně hlavního úpisu, a jsou určeny k tomu, aby byly jednotlivě odštěpeny a předloženy k proplacení, když se stanou splatnými.

Coupon rate of interest. Kuponová úroková míra. Úroková míra, uvedená na obligaci.

Coupon securities. Kuponové cenné papíry. Tyto cenné papíry obvykle zajišťují vyplacení jistiny jejich doručiteli a vyplacení splátky úroku doručiteli příslušných úrokových kuponů na základě jejich předložení ke dni splatnosti. Kuponové cenné papíry jsou obvykle v hodnotě 1 000 dolarů. Vlastnictví cenného papíru a/nebo kuponů se převádí jejich postoupením. Takový cenný papír je převoditelný podle U.C.C. (Uniform Commercial Code — Jednotný obchodní zákoník) § 8-105, § 8-302.

Cour de cassation. Kasační soud. Nejvyšší soudní tribunál ve Francii, který má pouze odvolací jurisdikci.

Course. Kurs. V mapování směr přímky ve vztahu k pololedníku.

Course of business. Průběh obchodu či podnikání. Co se obvykle a pravidelně dělá při řízení obchodu nebo podniku. Viz také Course of dealing; Regular course of business.

V zákonech o odškodném pro dělníky se zahrnují do obvyklého průběhu podnikání zaměstnavatele pravidelné úkony, které jsou součástí běžně provozovaného podniku, nikoli nahodilé a příležitostné úkony, jejichž účelem je zachování prostor nebo přístrojů užívaných v podniku.

Obchodní cenný papír je převeden „v průběhu obchodu“ nebo prodej, o kterém se tvrdí, že byl podvod-

ný, byl učiněn „v průběhu obchodu“ nebo „v obvyklém a běžném průběhu obchodu“, jsou-li okolnosti obchodu takové, jaké obvykle a běžně provázejí transakce stejného druhu a nevykazují známky spěchu, utajení nebo podvodného úmyslu.

Course of dealing. Průběh jednání. Sled předešlých úkonů a chování účastníků určitého obchodu, na něž je slušné pohlížet tak, že vytvářejí společnou základnu pro dorozumění při výkladu projevů účastníků a jejich dalšího chování. U.C.C. (Uniform Commercial Code — Jednotný obchodní zákoník) § 1-205(1). Viz také Trade usage; Usage (usage of trade).

Course of employment. Plnění pracovních úkolů. Tento výraz, je-li ho užito v souvislosti s odškodným za újmu v intencích zákonů o odškodném pro dělníky, se týká doby, místa a okolností, za kterých došlo k nehodě. Dělník plní pracovní úkoly, když během pracovní doby dělá něco, co by mohl logicky dělat v pracovní době na odpovídajícím místě. Obecně, aby mohla újma nastat při plnění pracovních úkolů, musí vzniknout, když dělník plní povinnost, která je mu uložena, a musí vzniknout také jako přirozený důsledek práce z toho vyplývající a přímo s tím související.

Výraz „při plnění pracovních úkolů“ v ustanovení, že zaměstnavatel je odpovědný za delikty, jichž se zaměstnanec dopustí při plnění pracovních úkolů, znamená při výkonu pracovní povinnosti v rámci práce u zaměstnavatele, na rozdíl od jednání, k němuž dojde, když zaměstnanec odejde z práce, aby jednal pro sebe, nikoli v souvislosti s podnikem zaměstnavatele. Rozhodující pro posouzení, zda újma vznikla „při plnění pracovních úkolů“, je, zda je tu příčinná souvislost mezi povinností z plnění pracovních úkolů a utrpěnou újmu. Tri-State Commodities, Inc. v. Stewart, Colo. App. 689 P.2d 712, 713.

Pokud jde o druhy a rozsah činností, které spadají do „plnění pracovních úkolů“, zákony a rozhodnutí jednotlivých států USA se liší.

Viz také Arising out of and in the course of employment; Deviation; Scope of employment.

Course of performance. Způsob plnění. Dohoda o plnění, která se projevuje takovým chováním stran během plnění smlouvy, proti němuž není námitek.

Course of river. Tok řeky. Tok řeky je linie, rovnoběžná s jejími břehy. Tento výraz neznámá totéž, co „current“ (proud) řeky.

Course of the voyage. Směr plavby. Tímto pojmem se rozumí pravidelná a obvyklá dráha, kterou sleduje loď na cestě z jednoho přístavu do druhého.

Course of trade. Průběh obchodu. To, co se obvykle a obvykle dělá při provozu obchodu nebo podniku. Viz také Course of business.

Course of vein. Průběh žíly. V hornictví „průběh žíly“, objevující se na povrchu, znamená směr jejího vrcholu, obvykle svážený a zvlněný a ukloněný více či méně od směru vrstvy.

Course of vessel. Kurs lodí. V navigaci je to skutečný (dlouhodobý) kurs lodí, nikoli kurs v kterémkoli daném okamžiku.

Courses and distances. Směrové úhly a vzdálenosti. Způsob či forma vyznačení nemovitosti v převodních listinách a v hypotékách postupným udáváním vzdáleností a směrových úhlů, dokud není popsána celá parcela. Viz také Metes and bounds.

Court. Dvůr; rada; soud. Nezastavěný prostor, který může být zčásti nebo zcela obklopen budovami nebo zdí. Je-li užito v souvislosti s ulicí, označuje tento výraz krátkou uličku, slepou uličku nebo prostranství, obklopené obytnými domy nebo jinými budovami, obrácenými k němu průčelím.

Zákonodárny orgán. Parlament byl nazýván ve starých knihách „court“ (rada, zasedání) krále, šlechty a třetího stavu. Tento význam slova se také udržel v názvech některých poradních orgánů, např. „General Court“ v Massachusetts, což je zákonodárny orgán.

Dvůr, tj. osoba panovníka a jeho družina; místo, kde se panovník zdržuje se svou královskou suitou, at' je to kdekoli. O anglické vládě se v diplomacii hovoří jako o dvoře sv. Jakuba, neboť palác sv. Jakuba je vládním palácem.

Soud, tj. státní orgán, patřící do sféry justice, jehož úkolem je aplikace zákonů při řešení sporů, které mu byly předloženy, a veřejný výkon soudnictví. Přítomnost dostatečného počtu členů takového orgánu, kteří byli řádně svoláni na příslušné místo a ve stanovenou dobu a zabývají se náležitým a profesionálním plněním svých povinností. Státní orgán, který byl pověřen výkonem soudnictví. Orgán, vytvořený k výkonu soudnictví, představující jak soudce, tak porotu. Imateriální státní útvar, tvořený jedním nebo více soudci, kteří zasedají ve stanovené době na stanoveném místě k výkonu soudnictví na základě zákonného zmocnění a mají k ruce příslušné úředníky. Orgán s vymezenými pravomocemi, který se schází v určité době a na určitém místě k projednávání a rozhodování sporů a dalších otázek, které mu byly předloženy, a který má k dispozici vlastní aparát, tedy zástupce, kteří vedou agendu, úředníky, kteří pořizují zápisy a osvědčují jeho úkony a rozhodnutí, a pomocné úředníky, kteří vykonávají jeho příkazy a zajišťují řádný průběh řízení.

Slova „court“ (soud) a „judge“ (soudce) jsou často v zákonech užívána jako synonyma. Pokud je jich užito v souvislosti s příkazy vydanými soudem nebo soudcem, je třeba jim tak rozumět.

Obecné třídění

Soudy lze třídit a dělit několika způsoby; nejběžnější třídění je následující:

Appellate courts. Odvolací (apelační) soudy. Tyto soudy přezkoumávají rozhodnutí soudů nižších a mohou to být buď odvolací soudy středního stupně („court of appeals“) nebo nejvyšší soudy. Viz Court of Appeals; Supreme Court.

Article III courts. Viz Constitutional court.

Civil and criminal courts. Civilní a trestní soudy. Civilní soudy jsou zřízeny pro rozhodování sporů mezi jednotlivými stranami, neboli ke zjišťování, prosazování a nápravě soukromých práv; trestní soudy jsou pověřeny aplikací trestních zákonů a trestáním jednání společensky nebezpečných. Ačkoli v některých státech USA jsou jak soudy civilní, tak soudy trestní, ve většině států je „trial court“ (obecný soud, viz tam) soudem obecné jurisdikce (viz Court of general jurisdiction).

Court above, court below. Soud vyšší a nižší instance. V odvolací praxi „court above“ je ten, kterému je věc předána k přezkoumání, at' už na základě odvolání, „writ of error“ (viz tam) nebo „certiorari“ (viz tam); zatímco „court below“ je ten, od něhož je věc přenesena (obvykle trial court, viz tam).

Court in bank (en banc). Shromáždění všech soudců soudu, obvykle pro účely projednání námitek proti právní dostatečnosti důkazů, návrhů na nové přelíčení atd., na rozdíl od zasedání tohoto soudu, kterému předsedá jediný soudce. *Viz Full court, níže.*

Court of competent jurisdiction. Soud příslušné jurisdikce. Soud, který má zákonnou pravomoc v době jednání učinit určitý úkon. Soud, kterému zákon přiznává právo rozhodnout spor. Soud, který má podle ústavy a/nebo zákonů jurisdikci rozhodnout spornou otázku.

Court of general jurisdiction. Soud obecné jurisdikce. Soud, který má neomezenou jurisdikci vést přelíčení ve věcech civilních i trestních, i když jeho rozsudky a nařízení podléhají přezkoumání na základě odvolání. Vyšší soud; soud, který má ve svém jurisdikčním obvodu plnou jurisdikci.

Court of limited jurisdiction. Soud s omezenou jurisdikcí. Soud s jurisdikcí pouze v určitých druzích věcí; např. soud pro věci pozůstalostní nebo soud pro mladistvé. Když soud obecné jurisdikce jedná podle zvláštního zákona, je pro účely daného řízení „soudem omezené jurisdikce“.

Court of original jurisdiction. Soud prvotní jurisdikce. Soud, kde je podána žaloba a věc projednána v první instanci.

Court of record. Soud, kde se sepisují a jsou uschovány soudní zápisy. Soudy, které jsou povinny pořizovat protokoly z jednání a které mohou uložit pokutu nebo vsadit do vězení. Takový zápis zakládá domněnku pravdivosti a nelze jej brát v pochybnost.

De facto court. Soud *de facto*. Soud zřízený, organizovaný a vykonávající soudní funkce na základě zmocnění vyplývajícího ze zákona, který je zdánlivě platný, i když může být ve skutečnosti neústavní a může být posléze za takový prohlášen; nebo soud zřízený a působící na základě vlády *de facto*.

Equity courts and law courts. Soudy podle ekvity (soudy spravedlnosti) a soudy podle common law (soudy obecného práva). Ty první odvozuji jurisdikci od lorda kancléře, aplikují ustanovení a principy kancléřského práva, tj. ekvity (*viz tam*) a postupují v řízení podle ekvity; ty druhé nemají žádná zmocnění podle ekvity, ale vykonávají soudnictví podle pravidel a praxe common law (*viz tam*). Podle Rules of Civil Procedure (Pravidla pro civilní řízení) však ekvity a common law v procesní rovině splýnuly, takže uvedený rozdíl již neexistuje ani u federálních soudů, ani u většiny soudů jednotlivých států USA, i když ekvity hmotněprávní jurisprudenci je i nadále životaschopná. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure – Federální pravidla pro civilní řízení) 2. *Viz Court of Chancery; Court of Equity.*

Full court. Kompletní soud. Zasedání soudu, kterého se zúčastní všichni soudci, kteří jej tvoří. *Viz Court in bank, výše.*

Spiritual courts. Církevní soudy. V anglickém právu církevní soudy, neboli „Courts Christian“. 3 Bl. Comm (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 61. *Viz Ecclesiastical courts.*

Superior and inferior courts. Vyšší a nižší soudy. Vyšší soudy jsou soudy s obecnou prvotní jurisdikcí v první instanci, které vykonávají kontrolu nebo dozor nad sou-

stavou nižších soudů, na základě odvolání, „writ of error“ (*viz tam*) nebo „certiorari“ (*viz tam*); nižší soudy jsou soudy malé neboli omezené jurisdikce, jejichž rozhodnutí podléhají přezkoumání nebo nápravě ze strany vyšších soudů. Někdy je první výraz užíván k označení zvláštní skupiny nebo soustavy soudů s velkou pravomocí a všechny ostatní soudy se nazývají „nižší soudy“.

Trial courts. Obecné soudy. Výraz pro soudy, u nichž se zahajuje civilní nebo trestní řízení na úrovni států, soudy, které bývají různě nazývány jako municipalitní, okružní, vyšší, obvodní či okresní soudy. Na federální úrovni jsou obecnými soudy „US district courts“ (obvodní soudy USA).

Pokud jde o rozdělení soudů podle jurisdikce, *viz Jurisdiction.*

Pokud jde o některé názvy nebo druhy soudů v pojmech bezprostředně následujících, *viz Admiralty court; Appellate court; Arches court; Bankruptcy proceedings (Bankruptcy courts); Circuit courts; City courts; Claims court; Commonwealth court; Consistory court; Constitutional court; Consular courts; County (County courts); Court-baron; Court of High Commission; Customs Court; District (District courts); Ecclesiastical courts; Family court; Federal courts; Forest courts; Instance court; Insular courts; International Court of Justice; Justice's courts; Kangaroo court; Land court; Legislative courts; Maritime court; Mayor's court; Military courts; Moot court; Municipal courts; Orphan's courts; Police court; Prerogative court; Prize courts; Probate court; Superior (Superior courts); Supreme court; Surrogate court; Tax court; United States Courts.*

Court administrator. Správce soudu. Obecně úředník, jehož povinností je správa soudu ve vztahu k rozpočtu, porotám, pořadu zasedání a mimosoudnímu personálu.

Court-baron. Vrchnostenský soud. V anglickém právu soud, který se vyskytoval bez výjimky v každém panství, třebaže nepoživoval zápisy z jednání (tj. nebyl to „court of record“, *viz tam*). Byl zřízen pro zachování feudálních služeb a povinností, které si smluvně vyměnili lordové příslušných manorů, a pro účely rozhodování o žalobách *in personam*, jestliže dluh nebo škoda nepřevyšily 40 šilinků. *Customary court—baron* (obyčejový vrchnostenský soud) přináležel zcela copyholderům (*viz tam*). 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 33. *Freeholder's court-baron* (vrchnostenský soud freeholderů) byl soud, který probíhal před freeholdery (*viz tam*), kteří byli povinováni službou vůči panství.

Court calendar. Soupis soudních případů k projednání. Seznam soudních případů k projednání v určitém časovém období, jako je týden, měsíc nebo dokonce termín zasedání soudu. Seznam může obsahovat časový plán návrhů nebo záležitostí, souvisejících s předběžným líčením. *Viz také Docket.*

Court Christian. Církevní soud. Takto byly často nazývány církevní soudy v Anglii, na rozdíl od soudů civilních. 1 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England – Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie), 83; 3 Bl. Comm. 64.

Court commissioner. Soudní zmocněnec. Osoba, určená soudcem, aby přijímala svědectví, zjišťovala

skutečnosti a plnila některé zvláštní úkoly související s případy, např. prodala majetek, který je předmětem žádosti o rozdělení. *Viz také Commissioner; Court administrator; Magistrate; Master; Referee.*

Court en banc. *Viz Court (Court in bank).*

Courtesy. *Viz Courtesy.*

Court for Consideration of Crown Cases Reserved.

Soud pro posouzení vyhrazených trestních případů. V Anglii soud, který byl ustaven zákonem St. 11 & 12, Vict., c. 78 a byl tvořen těmi soudci Nejvyšších soudů ve Westminsteru, kteří měli oprávnění za účelem posouzení právních otázek, vyhrazených kterémukoli soudcem, zúčastnit se zasedání porotního soudu, zvaného „court of oyer and terminer“ (*viz tam, níže*), soudu, který měl zmocnění ke „gaol delivery“ (tzv. vyprázdnění vězení, *viz tam*) nebo čtvrtletních soudních zasedání (quarter sessions, *viz tam*), před nimiž byl vězeň výrokem poroty uznán vinným. 4 Steph. Soudce obecného soudu byl oprávněn „předložit případ“ tomuto soudu k vyjádření. Nemohl být k tomu nucen a ke zvážení mohla být předložena pouze otázka právní. Jestliže by soud dospěl k názoru, že věc byla u obecného soudu rozhodnuta špatně, bylo odsouzení prohlášeno za neplatné. Zákonem z roku 1907 byl vytvořen Odvolací soud ve věcech trestních (Court of criminal Appeal) a tento soud byl zrušen.

Court for Divorce and Matrimonial Causes. Soud pro rozvod a věci manželské. Tento soud byl zřízen zákonem St. 20 & 21, Vict., c. 85, který na něj převedl veškerou jurisdikci, kterou dosud mohl ve věcech manželských vykonávat každý církevní soud v Anglii, a dal mu také nové pravomoci. Soud byl složen z lorda kancléře, tří předsedů a tří mladších soudců vyšší hodnosti soudů common law a jednoho řádného soudce, kteří dohromady tvořili „full court“, tj. kompletní soud. Řádný soudce projednával v první instanci téměř všechny věci. Zákonem o soudnictví (Judicature Act) z roku 1873, § 3, byla jurisdikce tohoto soudu převedena na Nejvyšší soudní dvůr (Supreme Court of Judicature).

Court for the Correction of Errors. Soud pro nápravu vadných rozsudků. Název soudu, který má jurisdikci pro revizi rozsudků na základě odvolání nebo „writ of error“ (*viz tam*). Tento název byl původně užíván v New Yorku a Jižní Karolíně.

Court for the Relief of Insolvent Debtors. Soud pro pomoc insolventním dlužníkům. V anglickém právu lokální soud, který zasedal pouze v Londýně a který přijímal žádosti insolventních dlužníků a rozhodoval o otázce zproštění závazku. Soud byl zrušen zákonem o úpadku (Bankruptcy Act) v roce 1861.

Court for the Trial of Impeachments. Soud pro vyšetřování zneužití úřední moci. Soud, oprávněný vyšetřovat každého vyššího státního úředníka nebo jinou osobu, zažalovanou pro zneužití úřední moci („impeachment“). V Anglii tento soud tvoří Sněmovna lordů; v USA je to Senát; a v některých státech USA obvykle horní sněmovna zákonodárského sboru. *Viz také Impeachment.*

Court-hand. Gotické písmo. Ve staré anglické praxi charakteristické písmo, jímž byly psány soudní zápisy od nejstarších dob až do doby vlády Jiřího II. Jeho typickými znaky byla velká síla, kompaktnost a uniformita; a jeho užívání nepochybně dodávalo starým protokolům dnes uznávanou převahu co do kvality a trvanlivosti nad protokoly moderními.

Psaní tímto písmem s jeho charakteristickými zkratkami a staženinami představovalo ve své době umění nemalého významu a bylo nepostradatelnou součástí profese „clerkship“ (pisaře), jak se jí říkalo. Používaly se dvě velikosti tohoto písma, velké a malé; velké, nazývané „great court-hand“, se užívalo pro úvodní slova nebo odstavce, *placita* zápisů atd.

Court-house. Soudní budova. Budova, užívaná pro veřejná zasedání soudu, s různými jeho úřadovny. Budova, určená v souladu se zákonem pro potřeby soudu.

Court, Hundred. *Viz Hundred Court.*

Court-lands. Pozemky, patřící ke dvoru. Panství nebo pozemky, které držel lord a které sloužily potřebám jeho rodiny.

Court-Leet. Soud na panství. Jméno anglického soudu, který se konal pouze jednou za rok v rámci *hundred* (zvláštní administrativní jednotka, *pozn. překl.*) nebo panství, před hofmistrem tohoto panství; byl to královský soud, poskytnutý jako privilegium lordům z těchto *hundreds* nebo panství. Jeho povinností bylo posuzovat otázky vzájemného ručení („frankpledge“, *viz tam*); předávat porotě trestné činy, spáchané v rámci jeho jurisdikce; trestat triviální přečiny.

Court-Martial. Vojský soud. Vojský soud *ad hoc*, svolávaný na základě zmocnění vlády a podle Uniform Code of Military Justice (Jednotný zákoník vojenského soudnictví), 10 U.S.C.A. (United States Code Annotated – Anotovaný zákoník USA) § 801 a násl., pro vyšetřování a trestání deliktů, znamenajících přestoupení zákoníku, které spáchaly osoby podléhající zákoníku, zejména členové ozbrojených sil. Courts-martial jsou řádné soudy, třebaže nejsou součástí federálního soudnictví podle čl. III Ústavy USA. Jsou to trestní soudy, vytvořené v ozbrojených silách podle ústavní pravomoci Kongresu usměrňovat ozbrojené síly. Jejich jurisdikce je výhradně trestní a disciplinární. Mohou být svolány prezidentem, ministry vojenských sil a vrchními veliteli, speciálně zmocněnými zákonem. Druh (tj. soudy sumárního řízení, zvláštní nebo obecné) a složení court-martial se mění podle závažnosti deliktů. Obecné jsou určeny k projednávání vnitřních záležitostí ozbrojených sil, jestliže sumární vojenská disciplína nepostačuje k dosažení nápravných výsledků, ale nad širokou skupinou civilních deliktů mají souběžnou jurisdikci s civilními soudy. *Viz Courts of Military Review; Court of Military Appeals. Viz také Code of Military Justice.*

Court of Admiralty. Námořní soud. Soud, který má jurisdikci ve věcech admirálních a námořních; tuto jurisdikci mají federální okresní soudy. *Viz Admiralty Court.*

High Court of Admiralty. Vysoký námořní soud. V anglickém právu to byl soud, který vykonával jurisdikci ve věcech námořních kořistí a měl všeobecnou jurisdikci ve věcech námořních. Soudní řízení bylo obvykle *in rem* a postupy a zásady pocházely ve značné míře z kontinentálního práva. Zákon o soudnictví z r. 1873 převedl veškeré pravomoci tohoto soudu na dědické, rozvodové a námořní oddělení Vysokého soudního dvora (high court of justice). Zákon o soudech (Justice Act) z roku 1970 ustavil nový Námořní soud (Admiralty court) jako část Queen's Bench Division of the High Court (Oddělení královniny lavice Vysokého soudního dvora). Nyní je upraven zákonem o Nejvyšším soudu (Supreme Court Act), 1981, §§ 4, 5.

Court of Ancient Demesne. Soud starobylých pozemkových držeb. V anglickém právu soud zvláštního složení, který vedl úředník, jmenovaný králem, u kterého výlučně mohli být žalováni tenanti královských statků.

Court of Appeal, His Majesty's. Odvolací soud Jeho Veličenstva. Dříve hlavní odvolací tribunál v Anglii. Byl zřízen zákony o soudnictví z roku 1873 a 1875 a pověřen jurisdikcí, kterou původně vykonával odvolací soud kancléřský, Komora šachové desky a právní komise Tajné rady pro odvolání ve věcech námořních a věcech duševně nemocných osob, a s všeobecnou apelační jurisdikcí proti rozhodnutím Vysokého soudního dvora. Je složen z lorda kancléře, lorda nejvyššího soudce, vrchního archiváře, předsedy rodinného oddělení, dřívějších lordů kancléřů, členů odvolacího soudu ve Sněmovně lordů a soudců odvolacího soudu. Má dvě oddělení: (1) Trestní oddělení, které projednává odvolání proti Korunnímu soudu (Crown Court). (2) Civilní oddělení, které projednává odvolání od různých civilních soudů. Od obou oddělení se lze odvolat ke Sněmovně lordů.

Court of Appeals. Odvolací soud. V těch státech USA, kde jsou odvolací soudy, jsou to obvykle odvolací soudy středního stupně (příčímž nejvyšším odvolacím soudem je Nejvyšší soud příslušného státu). V New Yorku, Marylandu a District of Columbia však jsou to nejvyšší odvolací soudy.

V Západní Virginii je Nejvyšší odvolací soud soudem poslední (nejvyšší) instance. Alabama, Oklahoma, Tennessee a Texas mají trestní odvolací soudy, přičemž v Oklahomě a Texasu jsou to nejvyšší odvolací soudy ve věcech trestních. Alabama, Oklahoma a Texas mají civilní odvolací soudy, které jsou odvolacími soudy středního stupně. Viz také Supreme Court.

USA jsou rozděleny na třináct federálních soudních obvodů (circuits) a v každém z nich je zřízen odvolací soud, známý jako odvolací soud USA pro příslušný obvod (US Court of Appeals for the circuit). Do těchto třinácti soudních obvodů patří odvolací soud pro District of Columbia a odvolací soud pro Federal Circuit (federální obvod). 28 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA), §§ 41, 43. Viz Court of Appeals, U.S.

Court of Appeals for the Federal Circuit. Viz Courts of Appeals, U.S.

Court of Appeals in Cases of Capture. Odvolací soud ve věcech kořistí. Soud, zřízený zákonem Kongresu na základě Článků konfederace, které předcházely přijetí Ústavy USA. Měl odvolací jurisdikci ve věcech námořních kořistí.

Court of Archdeacon. Soud arcijáhna. Nejnižší z anglických církevních soudů, od něhož bylo možno podat odvolání k soudu biskupa (t.j. soudu biskupské konzistoře). Tento soud je nyní obsoletní.

Court of Assistants. Soud pomocníků. Dříve soud v Massachusetts, vytvořený v roce 1630, složený z guvernéra, viceguvernéra a pomocníků. Vykonával veškerou moc zákonodárnou a soudní v kolonii a také rozšířenou jurisdikci kancléřského soudu.

Court of Attachments. Soud pro případy zatčení. Ve starém anglickém právu nejnižší ze tří lesních soudů. Tyto soudy upadly již zcela v zapomnění. Soud probíhal před verdery (úředníky, pověřenými udržováním pořádku v lesích, pozn. překl.) jednou za čtyřicet dní

a posuzoval případy zatčení polesnými pro delikty proti lesnímu porostu a zvěři. Měl pravomoc pouze v případech malých provinění. Větší provinění byla protokolována a projednávána migrantními soudci (Justices in Eyre, viz tam).

Court of Audience. Soud audience. Církevní soud, v němž arcibiskupové kdysi vykonávali osobně značnou část své jurisdikce. Tyto soudy, které byly zřízeny v Anglii jak pro arcibiskupa z Canterbury, tak pro arcibiskupa z Yorku, upadly již dávno v zapomnění.

Court of Augmentation. Soud pro přírůstek. Anglický soud, vytvořený v době Jindřicha VIII. (27 Hen. VIII, c. 27), s jurisdikcí ve věcech majetků a důchodů z některých církevních fundací, které byly převedeny na krále zákonem Parlamentu, a ve sporech s nimi souvisejících. Nazýval se „The Court of the Augmentations of the Revenues of the King's Crown“ (Soud pro přírůsteky k důchodům královské Koruny) (podle přírůstků k důchodům Koruny, pocházejících ze zrušených klášterů) a byl zrušen za královny Mary, ale Úřad pro přírůstek přetrvával dlouho poté; zápisy soudu jsou nyní v Úřadu pro veřejné zápisy (Public Record Office).

Court of Bankruptcy. Konkursní soud. Federální soud, vytvořený v každém soudním obvodu jako doplněk federálního obvodního soudu v tomto obvodu s obecnou jurisdikcí ve věcech konkursního řízení. 28 U.S.C.A. (United States Code Annotated — Anotovaný zákoník USA), §§ 151, 1334. Viz také Bankruptcy proceedings.

Court of Brotherhood. Rada bratrstva. Ve starém anglickém právu shromáždění starostů nebo jiných nejvyšších úředníků nejdůležitějších měst Cinque Ports v Anglii, které původně vykonávalo v těchto přístavech nejvyšší pravomoci a nyní je již téměř úplně zastaralé.

Court of Chancery. Kancléřský soud. Soud, který rozhodoval podle ekvity a také v řízení postupoval podle forem a zásad ekvity. V Anglii před přijetím zákonů o soudnictví (Judicature Acts) z roku 1925 (které tento soud nahradily kancléřským oddělením Vysokého soudního dvora), měl nejširší pravomoc s jurisdikcí podle ekvity „Vysoký kancléřský soud“ (High Court of Chancery). Podle zákona o Nejvyšším soudním dvoře (Supreme Court of Judicature Act) z roku 1925 všechna tři oddělení Vysokého soudního dvora rozhodují podle common law i ekvity. Viz Supreme Court Act (Zákon o Nejvyšším soudu) 1981, § 49.

V některých státech USA se název „court of chancery“ (kancléřský soud) používá pro soud, který má obecné pravomoci podle ekvity, na rozdíl od „courts of law“ (tj. soudů, které rozhodují podle common law). Kancléřské soudy (soudy ekvity) byly zrušeny všemi státy, které přijaly Pravidla pro civilní řízení (Rules of civil Procedure). Viz také Court of ekvity.

Court of Chivalry. Rytířský soud. V anglickém právu jméno soudu, který býval kdysi konán pouze jako soud čestný před hlavním královským ceremoniářem (earl-marshal) a jako soud trestní před lordem vysokým konetáblem (lord high constable) a earl-marshalem. Ale říká se také, že se tento soud konal před konetáblem a poté, co byl tento úřad navrácen Koruně v době Jindřicha VIII., před earl-marshalem. Měl jurisdikci ve věcech smluv a v dalších věcech, týkajících se erbových listin. Rovněž trestal neoprávněné zásahy ve věcech erbů, precedence a privilegií. Nyní je již zcela přežitý (s výjimkou jednoho případu v roce 1955 po

přestávce, trvající dvě stě let) z důvodu křehkosti jurisdikce a nedostatku pravomoci vykonat vlastní rozsudky, neboť nemohl ukládat ani pokuty, ani vězení, jelikož nebyl soudem „of record“ (viz Court of record).

Court of Civil Appeals. Odvolací soud ve věcech civilních. Takové soudy existují jako odvolací soudy středního stupně v Oklahomě, Alabamě a Texasu. Texaský Court of Civil Appeals má odvolací jurisdikci ve věcech rozhodnutých obvodními (district) a okresními (county) soudy.

Court of Claims. Soud pro žaloby proti státu. Federální soud pro žaloby proti státu byl zřízen v roce 1855. Zákon o zdokonalení federálních soudů (Federal Courts Improvement Act) z roku 1982 zrušil tento soud a vytvořil nový United States Claims Court (Federální soud pro žaloby proti státu). Spojen s rovněž zrušeným federálním soudem pro odvolání ve věcech celních a patentových (United States Court of Customs and Patent Appeals), stal se dřívější Court of Claims novým federálním odvolacím soudem pro federální okruh (United States Court of Appeals for the Federal Circuit — C.A.F.C.). „Oddělení pro řízení“ (Trial Division) bývalého Court of Claims se stalo nově vytvořeným U.S. Claims Court (Federální soud pro žaloby proti státu). Viz Claims Court, U.S.; Tucker Act.

Také řada států má své „courts of claims“ (např. Illinois, Michigan, New York, Ohio).

Court of Common Pleas. Soud obecných žalob (vrchní civilní soud). V anglickém právu jeden ze čtyř nejvyšších soudů ve Westminsteru, který existoval až do vydání zákonů o soudnictví (Judicature Acts). Říkalo se mu také „Common Bench“ (obecná soudcovská lavice). Byl jedním ze soudů, odvozených z rozpadu *aula regis* (viz tam) a měl výlučnou jurisdikci ve vztahu k *communis placita*, neboli obecným (soukromým) žalobám, tj. sporům mezi královskými poddanými. Předsedal mu předseda soudu se čtyřmi nižšími soudci (později pěti, na základě zákona 31 & 32 Vict., c. 125, § 11, pododst. 8). Odvolání směřovalo ke King's Bench (Králova lavice), ale později k Exchequer Chamber (Komora šachové desky). Viz 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 37 a násl. Jeho jurisdikce byla plně omezena na věci civilní, neměl žádnou kompetenci v trestních věcech, a byla souběžná (ponechána výběru žalobce) s jurisdikcí Queen's Bench (Královnina lavice) a Exchequer (Komora šachové desky) v žalobách *in personam* a žalobách pro rušení držby. V roce 1873 se tento soud stal oddělením obecných žalob (tj. civilním oddělením) Vysokého soudního dvora (Common Pleas Division of the High Court of Justice). V roce 1880 nařízením Tajné korunní rady bylo toto oddělení začleněno do oddělení Královniny lavice (Queen's Bench Division).

V USA tyto soudy existují v Pensylvánii, kde projednávají všechny civilní i trestní žaloby (s výjimkou těch, které jsou projednávány soudy nižšími). Většina těchto soudů však byla zrušena a jejich jurisdikce převedena na obvodní, okružní nebo vyšší soudy.

Court of Conciliation. Smírčí soud. Soud, který navrhuje termíny urovnání sporu, aby se předešlo procesu; tj. smíření mezi dlužníkem a věřitelem ohledně sporného dluhu. Může také působit při urovnávání manželských sporů. Viz také Small Claims Court.

Court of Conscience. Soud svědomí. Totéž, jako soudy bagatelní (Courts of Requests, viz tam). Tento výraz se také často používal k označení soudů, které rozhodovaly podle ekvity, neboli soudů kancléřských, nikoli jako název, nýbrž jako označení. Viz také Conscience.

Court of Convocation. Synodiální rada. V anglickém církevním právu rada, tvořená ze všech vysokých církevních hodnostářů z každé provincie a zástupců nižšího duchovenstva. Byl to v podstatě církevní parlament; a pokud jde o jeho soudní funkci, měl jurisdikci ve věcech hereze, schizmatu a v dalších čistě náboženských věcech. Odvolání bylo možno podat ke královi Korunní radě.

Court of County Commissioners. Soud okresních komisařů. V některých státech USA soud „of record“ (viz Court of Record) v každém okrese.

Court of Criminal Appeals. Viz Court of Appeals.

Court of Customs and Patent Appeals. Viz Customs and Patent Appeals Court.

Court of Delegates. Soud zástupců. Anglický tribunál, složený ze zástupců jmenovaných královskou komisí, kdysi velký odvolací soud ve všech církevních věcech. Pravomoci tohoto soudu byly zákonem 2 & 3 Wm. IV, c. 92, převedeny na Tajnou radu. 3 Bl. Comm. (Blackstone's Commentaries on the Laws of England — Blackstonovy komentáře k zákonům Anglie) 66. Kdysi bylo ve výjimečných případech připuštěno přezkoumání rozsudku Court of Delegates, byl-li tento soud zjevně uveden ve skutkový omyl.

Court of Equity. Soud ekvity. Soud, který má jurisdikci podle ekvity, který vykonává soudnictví a rozhoduje spory v souladu s pravidly, zásadami a precedenty ekvity a který postupuje v řízení podle ekvity; na rozdíl od soudu, který má jurisdikci, pravidla, zásady a postupy podle common law. Soudy ekvity byly zrušeny ve všech státech USA, které přijaly Rules of Civil Procedure (Pravidla pro civilní řízení); žaloby podle ekvity a common law byly procesně sloučeny do jediné formy „civilní žaloby“. Fed. R. Civil. P. (Federal Rules of Civil Procedure — Federální pravidla pro civilní řízení) 2. Viz také Court of Chancery.

Court of Error. Soud pro vadná rozhodnutí. Výraz, jehož bylo dříve používáno především v Anglii pro označení soudu komory státních financí (court of exchequer chamber) a Sněmovny lordů, jako soudů, beroucích úředně na vědomí vadné rozsudky (viz Error). Původně byl tento název používán v některých státech USA (např. Connecticut) pro soudy poslední instance ve státě; a v nejširším smyslu označuje každý soud, který je zmocněn přezkoumávat rozhodnutí nižších soudů na základě odvolání, writ of error (viz tam) nebo jiného postupu. Viz Court of Appeals.

Court of Errors and Appeals. Soud pro vadné rozsudky a odvolání. Dříve soud nejvyšší instance ve státech New Jersey a New York.

Court of Exchequer. Soud státních financí. Soud pro záležitosti královské pokladny. (Doslova: Soud „šachové desky“). V anglickém právu velmi starobylý soud „of record“ (viz Court of Record), vytvořený Vilémem Dobyatelem jako součást *Aula regis* (viz tam), a poté jeden ze čtyř nejvyšších soudů ve Westminsteru. Byl to však soud na nižším stupni než Králova lavice (King's Bench) a Soud obecných žalob (Common pleas). Před-